DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 186. Piątek, 12 (24) Sierpnia. 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.— Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 11 (23) Sierpnia.

Najwyższy Ukaz z 5-go (17) lipca r. b., nadający JW. Hrabiemu Namiestnikowi Królestwa, folwarki rządowe: Kwieciszki w powiecie Marjampolskim i Karkliny w powiecie Kalwaryjskim, zamieszczony jest w osobnym do dzisiejszego numeru dodatku.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosji
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W rozwinięciu postanowienia z dnia 17 (29) Marca r. b. (poz. 81 oddziel. prot.) co do odpadków leśnych, które przy oczynszowaniu dóbr Rządowych weszły w skład gruntów włościańskich, Komitet Urządzający w wykonaniu Najwyższego Rozkazu objawionego w odezwie Głównego Naczelnika własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji do spraw Królestwa Polskiego z dnia 25 Maja (6 Czerwca) r. b. N. 9720, postanowił i stanowi:

1. Uiszczanie przez włościan należności za drzewo rosnące na odpadkach leśnych, oddane im decyzjami Komisarzy i Komisji Spraw Włościańskich, albo też zakupione przez nich na zasadzie postanowienia Komitetu Urządzającego z. d18 (30) Października 1865 r. dokonywane być ma do wysokości połowy szacunku Skarbowego, za potwierdzeniem miejscowych Komisji Spraw Włościańskich, przyczem gałęzie grubości nie większej nad dwa cale karpina i chrust oszacowaniu nie podlegają.

2. Opłata przypadającej od włościan za drzewo sumy rozkłada się na raty w równych częściach na czas od 3-ch do 6-ciu lat bez doliczania procentów; jeżeli zaś od włościanina przypadać będzie 50 rubli lub więcej, a tenże objawi chęć wniesienia odrazu całkowitą sumę, to takowa suma zmniejsza się na jego korzyść o $\frac{1}{5}$ część, to jest o 20%.

3. Przy podawaniu deklaracji co do kupna drzewa i sposobu uiszczenia przypadającej za nie należności, włościanie zwalniają się od użycia papieru stemplowego.

4. Do kupna drzewa na odpadkach leśnych, mają być wzywani najprzód ci włościanie, w osadach których takowe znajdują się; jeżeli zaś ci zrzekną się tego kupna, w takim razie nabycie drzewa ma być zaproponowanem gromadzie wioskowej z tym, aby w tym ostatnim razie drzewo było uprzątnięte z osad w przeciągu 2 ch lat; licytacje zaś ogłaszane być mają jedynie wtenczas, kiedy ani pojedynczy gospodarze, ani gromada nie zgodzą się na kupno; a same licytacje dokonywane być winny podług przepisów zawartych w postanowieniach Komitetu Urządzającego pod pozycjami 467 i 81 protokółu dodatkowego.

5. Wykonanie niniejszego postanowienia które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, poruczyć Komisji Rządowej Skarbu i miejscowym Komisjom Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie na 139 posiedzeniu dnia 4 (16) Czerwca 1866 r.

Okólnik do Komisji Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem Nr. 56.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

28 Lipca (9 sierpnia) 1866 roku.

Posiedzenie sto trzydzieste dziewiąte dnia 4 (16) czerwca 1866 roku.

Pozycja 666.

Najwyższy Rozkaz względem użycia procentów od kapitału stanowiącego fundusz użyteczności publicznej.

W skutku przedstawienia Komitetu Urządzającego względem użycia procentów od kapitału stanowiącego fundusz użyteczności publicznej, zapadł w d. 18 (30) Maja r. b. Rozkaz Najwyższy.

Na zasadzie tego Najwyższego Rozkazu Komitet Urządzający *postanowił*:

1) Przypadające w r. b. 1866 procenta od kapitału stanowiącego fundusz użyteczności publicznej, obrócić na urządzenie w Królestwie banków wiejskich, i w tym celu poruczyć Członkowi-Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urządzającego ułożenie odpowiednich przepisów co do urządzenia jakoteż porządku działań rzeczonych banków i następnie przedstawienie tych przepisów pod rozpoznanie Komitetu Urządzającego.

2) Poruczyć Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej Skarbu dostarczenie Komitetowi Urządzającemu szczegółowych wiadomości: jaka jest obecnie wysokość funduszu użyteczności publicznej, z czego się takowy składa, czy jest oddany do dyspozycji zarządu Skarbowego Królestwa i gdzie się obecnie znajduje.

Posiedzenie sto czterdzieste trzecie dnia 18 (30) czerwca 1866 roku.

Pozycja 686.

O podziale okręgu Kaliskiej Komisji Spraw Włościańskich na 9-ć rewirów Komisarskich.

Komitet Urządzający w wykonaniu Najwyższego Rozkazu z d. 31 Października (12 Listopada) 1865 r. co do powiększenia osobistego składu Komisji Spraw Włościańskich, w celu przedsięwzięcia wszelkich możliwych środków spiesznieszego ukończenia operacji likwidacyjnej, na 110-m posiedzeniu swojem d. 6 (18) Stycznia 1866 r. pod poz. 527 postanowił dodać Komisji Kaliskiej do znajdujących się tam ośmiu Komisarzy, jednego Komisarza, który też z decyzji Prezesa Komitetu Urządzającego zamianowany tam został w dniu 12 (24) Stycznia.

W następstwie tego Prezes Komisji Kaliskiej wszedł do Komitetu Urządzającego z przedstawieniem o zatwierdzenie projektu utworzenia w Okręgu rzeczonej Komisji 9-ciu rewirów.

Podług tego projektu zamierzono: IX rewir ustanowić w mieście Słupey i utworzyć go z 8-miu gmin, oddzielając 5 Gmin od rewiru V-go, a 3 gminy od rewiru VI, z ludnością 29,275 dusz płci obojej zamieszkałą w 232 wsiach; na rewir ten przypada 178 tabel likwidacyjnych.

Konkluzja.

Komitet Urządzający na zasadzie art. 12 Ukazu o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, *postanowił*:

Zawiadomić Prezesa Kaliskiej Komisji Spraw Włościańskich że przeciwko zamierzonemu przezeń podziałowi okręgu Komisji Kaliskiej na 9-ć rewirów, Komitet Urządzający nie znajduje nic do nadmienienia.

Oryginał podpisali:
Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.
Zgodno z oryginałem: Dyrektor Kancelarji Komitetu Urządzającego, *B. Biełozierski.*

Dyrektor Kancelarji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu uprzedza osoby interesowane, iż JW. Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, wszelkie podania i prośby do niego wnoszone przyjmować będzie w pałacu Dyrektorów Głównych Skarbu w środy od godziny 12 do 1-ej w południe, wyjąwszy świąt, w te dni przypadających.

Magistrat miasta Warszawy. Celem uczczenia pamiątki obchodu w dniu 5 (17) Października 1850 roku jubileuszu 50-cio-letniej służby ś. p. Księcia Warszawskiego Hrabiego Paskiewicza Erywańskiego Jenerał-Feldmarszałka, Namiestnika Królestwa, w stopniach oficerskich, Dozór Bóżniczy Okręgów Warszawskich złożył za zezwoleniem Rządu w Banku Polskim kapitał rsr. 3,750, jako wieczny fundusz przez tutejszą Gminę Izraelitów z ofiar dobrowolnych utworzony, z przeznaczeniem procentu co rok przypadającego na uposażenie jednej z panien niezamożnego stanu z tutejszego miasta w dniu 5 (17) Października, lub w razie przypadającego w dniu tym święta uroczystego lub dworskiego, kościoła chrześcjańskiego lub wyznania mojżeszowego, w przeddzień święta każdego roku przyznawać się mające, koleją lat, raz kandydatce wyznania mojżeszowego, drugi raz kandydatce wyznania chrześcjańskiego, z przyznaniem pierwszeństwa córkom wojskowych. Z funduszu tego podobnie jak w latach zeszłych przyznane będzie w roku bieżącym dnia 5 (17) Października pominione wyposażenie, które przypadnie kandydatce wyznania chrześcjańskiego. Magistrat więc podając o tem do wiadomości, informuje zarazem kandydatki pragnące korzystać z pomienionego funduszu, iż winny zgłosić się piśmiennie do Prezydenta miasta, najpóźniej do dnia 19 Września (1 Października) r. b. i złożyć następujące dowody swej kwalifikacji: 1) Świadectwo Warszawskiego Ober-Policmajstra, że tak rodzice kandydatki, jak i ona sama są stałemi mieszkańcami tutejszego miasta i księgami stałej ludności objęci. 2) Świadectwo przez dwóch tutejszych wiarogodnych właścicieli domów, pod względem stanu ubóstwa i moralnego prowadzenia się kandydatki wydane, co do stanu ubóstwa przez Magistrat, a co do konduity przez Władzę Policyjną poświadczone. 3) Metrykę urodzenia na dowód, że kandydatka nie ma mniej nad lat 16 ani więcej nad lat 25 wieku ukończonych. Uprzedza się w końcu, że wyposażenie to nie zaraz po przyznaniu wypłacone będzie, lecz ulokowane zostanie w Banku Polskim na imie i na rzecz kandydatki, której przyznano, a wyposażona tylko procent od sumy posagowej pobierać będzie z Banku, licząc od dnia 5 (17) Października r. b. aż do dojścia do pełnoletności, sama w asystencji opieki prawnej, kapitał zaś dopiero wtenczas będzie mogła odebrać, gdy złoży Magistratowi dowód pójścia za mąż, lub skończenia 25 lat wieku, pomimo niepójścia za mąż, a w razie śmierci przed dostąpieniem tych warunków, lecz po przyznaniu wyposażenia nastąpionej, wyposażenie to przejdzie na rzecz wylegitymowanych spadkobierców wyposażonej.

Przewożenie wojsk koleją żelazną. Z powodu podniesionej kwestji w przedmiocie przewożenia wojsk i ich bagażów koleją żelazną fabryczno łodzką, zarządzający komunikacjami w królestwie polskiem, pod dniem 30 lipca zawiadomił o wydanem rozporządzeniu, aby przewożenie wojsk i ich bagażów z Warszawy, lub z którejkolwiek stacji drogi wiedeńskiej albo bydgoskiej, do Łodzi, jako też z Łodzi do Warszawy, lub którejkolwiek stacji drogi wiedeńskiej i bydgoskiej, odbywało się wedle istniejących przepisów, na tychże zasadach, jak to

dotąd ma miejsce między stacjami warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej kolei żelaznych, bez wymagania oddzielnych biletów na kolei łodzkiej. *(Roz. do woj. okr. warsz.)*

Przegląd wojskowy. Najjaśniejszy Pan, w d. 6 sierpnia v. s. raczył się znajdować w Carskiem siole na paradzie wojskowej pułku preobrażeńskiego gwardji, pieszej i konnej artylerji gwardji, odbytej z powodu święta kościelnego tych oddziałów. Jego Cesarska Mość, znalazłszy te wojska w wzorowym stanie i porządku, oświadczył monarsze zadowolenie wszystkim ich naczelnikom, i udzielił gratyfikację żołnierzom: mającym szewrony po rsr. 3, ozdobionym orderem św. Jerzego po rsr. 1, a pozostałym po kop. 50 na każdego. *(Tamże).*

Nominacje. Przez dodatkowy rozkaz najwyższy z dnia 6 sierpnia, mianowani zostali: dowódca pułku preobrażeńskiego gwardji, jenerał-major z orszaku Cesarskiego *książę Baratyński*—jenerał-adjutantem Jego Cesarskiej Mości, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; a kapitan tegoż pułku *książę Obolenski*—fligiel-adjutantem Jego Cesarskiej Mości. *(Rus. Inw.)*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 11 (23) Sierpnia.

Według naszego telegramu z Monachjum, pokój pomiędzy Prusami a Bawarją został zawarty 22-go pod korzystnemi warunkami, przy czem rozejm upływający w tym dniu, został przedłużony do czasu ratyfikacji. Nasz telegram z Berlina potwierdza niejako tę wiadomość, donosząc, że pomiędzy Prusami z jednej, a Bawarją i w. ks. Hesko-Darmsztadzkim z drugiej strony, nastąpiło porozumienie, w skutku którego Bawarja ustępuje tylko nieznaczną część swych posiadłości (zapewne Lichtenfels i Kulmbach), a Hesja Darmsztadzka landgrafstwo Hesko-Homburgskie, oraz zrzeka się na rzecz Prus prawa załogi w Moguncji, które to prawo, jak można wnosić, po rozpadnięciu się starego Związku niemieckiego, należałoby do Hesji Darmsztadzkiej, w granicach jej bowiem leży ta była związkowa twierdza. — Telegram nasz z Berlina dodaje, że lada chwila spodziewane jest podpisanie pokoju pomiędzy Austrją i Prusami, a telegram z Pragi wyraża nadzieję, że prusacy opuszczą Czechy do 15-go września.

Dzienniki florenckie, wbrew wczorajszemu naszemu telegramowi z Wiednia, donoszącemu że kwestja wenecka w zasadzie ma być uregulowana w Wiedniu i że prawdopodobnie układy o pokój pomiędzy Austrją i Włochami będą toczyły się w tej stolicy, zapewniają, że układy w kwestji weneckiej rozpoczęły się już 17-go w Paryżu i że będą dwojakiego rodzaju. Włochy muszą naprzód układać się z Francją, której Wenecja była ustąpiona, a jakkolwiek Francja nigdy nie myślała o zajęciu tej prowincji, „ustąpienie jej wszelako," jak powiada *Italie*, „jest faktem „spełnionym, i nikt nie może go cofnąć." Następnie dopiero Włochy będą się układały z Austrją o ogólne warunki pokoju. Co do tego ostatniego punktu, jenerał Menabrea, jak twierdzi *Gazzetta di Torino*, otrzymał instrukcję polecającą mu starać się wszelkiemi sposobami o zawarcie pokoju i uzyskanie o ile może być najwięcej od Austrji. Włochy nie mają zapłacić nic więcej nad część długu publicznego Austrji, przypadającą na Wenecję, ale gotowe są kupić okrąg Trydencki, o co także ma układać się p. Menabrea. Tymczasem, jak donosi dziennik wiedeński *Debatte*, w tamtejszych kołach panowało przekonanie, że Włochy wyrzekły się już Trydentu, co miało ułatwić zawarcie pokoju.

Vaterland, jak donosi nasz dzisiejszy telegram, zapewnia na podstawie listów z Pesztu, że po podpisaniu pokoju, zaraz ma być mianowany odpowiedzialny gabinet węgierski ze stronnictwa zachowawczego. Gabinet ten, w którym ważne miejsce ma zająć baron Sennyey, otworzyłby na nowo sejm węgierski w końcu września.

Według listów z Bukaresztu, stan rzeczy polepszył się znacznie w Rumunji, odkąd książę Karol usunął ministrów Rosetti i Bratiano, reprezentujących w gabinecie stronnictwo rewolucyjne. Program gabinetu w duchu zupełnie zachowawczym, obiecuje ulepszenia w administracji i znaczne zmniejszenie armji.

Telegramy.

W i e d e ń, *22-go sierpnia.* **Dziennik** *Vaterland* **podaje list z Pesztu donoszący, że po podpisaniu pokoju, rząd zamierza mianować bezzwłocznie gabinet węgierski odpowiedzialny, z charakterem czysto zachowawczym. Baron Sennyey zająłby ważne miejsce w tym gabinecie. Sejm węgierski zostałby otwarty na nowo przez ten gabinet w końcu września.**

P r a g a, *22-go sierpnia.* **Całkowite opuszczenie Czech przez wojska pruskie, spodziewane jest do 15-go września.**

M o n a c h j u m, *22-go sierpnia.* **Pokój został zawarty. Warunki mają być korzystne. Rozejm został przedłużony do ratyfikacji.**

B e r l i n, *22-go sierpnia. Provincial Correspondenz* **pisze: Rząd nie zamierza wcale wcielone kraje przyłączać za pomocą unji osobistej, tylko chce zupełnego ich zjednoczenia z monarchją pruską. Podpisanie pokoju z Austrją codziennie jest spodziewane. Z Bawarją i Hesją Darmsztadzką nastąpiło porozumienie. Bawarja ustępuje nieznaczną część kraju, Hesja Darmsztadzka ustępuje Homburg i prawo załogi w Moguncji. Obie płacą koszta wojenne. W izbie deputowanych w ostatniej chwili w skutku pośrednictwa prezesa, doszedł do skutku nowy projekt adresu, który prawdopodobnie zostanie przyjęty.**

Wiadomości telegraficzne z gazet.

* *Praga, 19 sierpnia.* Wczoraj konferencja pokojowa nie odbyła posiedzenia. Jenerał Falkenstein odwiedził w południe barona Brennera i złożył mu powinszowania jenetał-gubernatorstwa dla cesarza austrjackiego. *(Krak. Z.)*

* *Kopenhaga, 20 sierpnia. Berlingske Tidende* donosi, że wyjazd księżniczki Dagmar oznaczony został na koniec września. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 21 sierpnia.* Komisja budżetowa roztrząsała dziś, w przytomności ministra skarbu, kwestję zatwierdzenia wydatków za okres bezbudżetowy. Baron Hoverbeck stawia wniosek, ażeby zatwierdzenie udzielone zostało dopiero po uchwaleniu na drodze konstytucyjnej budżetu na rok 1866; za tym wnioskiem przemawia Virchow. Minister skarbu jest przeciwnym temu wnioskowi i oświadcza, że w razie odrzucenia pierwszego paragrafu propozycji, rząd cofnie takową. Minister skarbu zgadza się na wniosek Twestena, o ile takowy żąda złożenia ogólnego sprawozdania z dochodów i wydatków państwa, lecz oświadcza się przeciw przyjęciu do teraźniejszego prawa ustępu dotyczącego wczesnego przyjścia do skutku budżetu wydatków i dochodów. Na tem zakończyły się rozprawy ogólne; dziś wieczorem komisja będzie w dalszym ciągu obradować. — Komisje handlu i finansów przyjęły jednozgodnie traktat handlowy zawarty z Włochami, i traktat żeglugi zawarty z Anglją; dodały one atoli do swej uchwały rezolucję, że poprzednie ogłoszenie, jakkolwiek nielegalne, jest atoli usprawiedliwione. (*Tamże.*)

* *Medjolan, 21 sierpnia.* W korespondencji z Trydentu, zamieszczonej w *Perseveranza*, powiedziano: Na żądanie jenerała Kuhna, ażeby dzień urodzin cesarza był obchodzony uroczyście, władze miejskie oświadczyły, że usłuchają w tym względzie jedynie rozkazu na piśmie władzy przełożonej. (*Tamże.*)

* *Walencja, 19 sierpnia.* Telegram z Newfoundland donosi, że linja telegraficzna na lądzie stałym Ameryki została przerwaną pomiędzy zatoką północną i Grandys-Brook, o 300 mil morskich od Haerds-Content. (*Biuro Reutera.*)

---

* (B e n e f i s p a n i G o o s z). W poniedziałek, d. 27 b. m. odbędzie się w ulubionem przez warszawian Eldorado, benefis panny Goos. Zajmująca ta śpiewaczka, rywalka słynnej *Teresy*, zachowała na ten wieczór wszystkie najbardziej interesujące numera swego niewyczerpanego repertoaru. Na biletach umyślnie litografowanych, które dostać można u pani Goosz w Eldorado, codziennie od godziny 1 do 4-ej, na odwrotnej stronie wymienione są niektóre nowe sztuki jej repertoaru, jako to: *La Ronde du Café Concert. Jeanneton la Vivandière. Les mémoires de Theresa* (parodja), *Le bal masqué de l'opera* i t. d. Niedługo już ci, co przez całe lato mile przepędzali po parę godzin wieczornych w Eldorado, będą mogli używać tej rozrywki, gdyż 12-go p. m. kończy się kontrakt pani Goosz, która mając inne zamówienie, opuści Warszawę. Ustalająca się pogoda, przyczyni się niewątpliwie do licznego zgromadzenia się na benefis wielbicieli jej muzykalnego, komicznego i choreograficznego talentu.

* (W o z y p i w o w a r s k i e), których nieznośny turkot na ulicach równa się prawie łoskotowi, jaki sprawia straż ogniowa śpiesząca do pożaru, zachowały dotąd jeszcze odwieczną konstrukcję swoją. Nie zważając na postęp, który ulepszając wszystko, samych tylko dorożek warszawskich poruszyć naprzód nie zdołał... wozy te, zostawały ciągle tem czem były zawsze, to jest niszczycielami słuchu przechodniów i poczciwego bruku warszawskiego, który i bez tego radykalnego środka otwiera stopom naszym i kołom powozów głębokie swoje rany... Możebyśmy, ufając niezwalczonemu żadnem rozumowaniem uporowi starego przywyknienia, które u nas, Bóg wie za co „obyczajem" się zowie, nie poruszali tak ciężkiej i hałaśliwej kwestji... gdyby nie widok wozów jednego z najznaczniejszych browarów tutejszych, które miłosierny na uszy współziomków i na kamienie uliczne właściciel, opatrzył w résory. Widok ten zdumiał nas, ucieszył, a nadewszystko zachęcił do odezwania się z prożbą do wszystkich pp. piwowarów warszawskich, ażeby zreformowali dotychczasową budowę swoich wozów, a opatrzywszy nadto ich koła szerokiemi na wzór zagranicznych *szybami*, dawniejsze swoje wyrwibruki darowali prowincjonalnym teatrom, do naśladowania grzmotów za sceną. *Al.*

* (R e k l a m a c j a). *Artykuł nadesłany.* W dokończeniu IV-tej części artykułu p. H. Nussbauma, zamieszczonego w 16 numerze Izraelity, p. t. *Miejsce wiecznego spoczynku*, znajdujemy zdania, wypowiedziane z młodzieńczym zapałem, lecz pozbawione dostatecznej refleksji. P. H. N. zarzuca dozorowi bóżnicznemu okręgów warsz. „że nie czyni zadość położonemu weń zaufaniu gminy." Przedewszystkiem wiedzieć powinien p. N., że na przedstawicieli swych gmina wybiera z pomiędzy współwyznawców, obywateli znanych powszechnie z nieskażonych obyczajów, ludzi materjalnie i moralnie niezawisłych, chętnych do niesienia wszelkiej pomocy swym braciom, oddających się z całą gorliwością pełnieniu swych obowiązków, a to nie dla czczej sławy, lecz z miłości bliźniego; wybranych prawych obywateli kraju, gmina przedstawia wysokiemu rządowi do zatwierdzenia. Jeśli więc ktoś występuje z zarzutem przeciwko takim swym przedstawicielom, powinien dobrze ten krok rozważyć, i nie dla tego pisać, że ręki swej do czego innego użyć nie może, lecz mieć za cel dobro ogółu, wytknąć dokładnie wszystkie niestosowne czyny i dowieść je faktami i liczbami. Lecz p. Nussbaum, jak widać z jego artykułów, zna tylko niektóre potrzeby gminy, a zupełnie tajne mu są bliższe jej stosunki; p. N. sądzi, że „zaprowadzenie wszędzie porządku," a zatem poprowadzenie szosy do miejsca wiecznego spoczynku, wybudowanie przyzwoitego domu pogrzebowego, urządzenie chodników między grobami i t. d., da się uskutecznić samemi tylko „trudami i mozołami;" niech jednak p. N. zastanowi się, że przy tem najważniejszą rolę odgrywa inny zupełnie czynnik, mianowicie fundusz pieniężny. O to p. N. zupełnie się nie troszczy; przekonałby się zaś o wątłej podstawie swych rozumowań, gdyby zechciał choć pobieżnie przejrzeć akta rachunkowe dozoru bóżniczego o. w. Wprawdzie utrzymuje p. N., że dozór bóżniczy zbiera ogromne sumy z ofiar na cele dobroczynnne, jak wykazują sprawozdania kasowe, co miesiąc w pismach publicznych ogłaszane, lecz dla czego nie zadał sobie tyle trudu, aby wspomnieć ró-

wnież o sposobie użycia tych funduszów, co także w tych samych sprawozdaniach podawanem bywa? W takim bowiem razie ostygłby jego młodzieńczy zapał krytykowania, przekonałby się, że dozór bóżniczy mając ograniczone tylko fundusze, logiczniej i sprawiedliwiej postępuje, rozdzielając te sumy pomiędzy biednych chorych, ubogie położnice, wspomagając liczne rodziny opałem i odzieniem na zimę, utrzymując mamki dla nieszczęśliwych niemowląt i t. p., aniżeli miałby je poświęcić na sadzenie drzew, pielęgnowanie kwiatów między grobami, a nawet na poprawienie stanu tych zabudowań gospodarskich cmentarza, „samo wspomnienie, których panu N. pióro z ręki wytrąca." Nikt nie zaprzecza, że znaczne niedogodności istnieją w dotychczasowem urządzeniu naszego cmentarza; są to rzeczy znane każdemu izraelicie tutejszemu, i niejednokrotnie, o ile nam wiadomo, rozbierane były na posiedzeniach członków dozoru bóżniczego, chociaż p. N. chcce przypuszczać, „że przełożeni gminy nie widzą złego tam, gdzie ono oczy wykluwa;" lecz kwestja rzeczona zawsze się rozbija o brak funduszr, zaledwie wystarczającego na ulżenie ostatniej nędzy nieszczęśliwych współwyznawców. Każdy izraelita tutejszy, pojmując poświęcenie swych wybranych przedstawicieli i znając ich sumienność, może tylko swą wdzięczność im wynurzać za to, że nie trwonią groszą publicznego na rzeczy zbytkowe, lecz przedewszystkiem starają się biednych głód zaspokoić, drżących od zimna i wilgoci przyodziać, nieszczęśliwym sierotom opiekę i przytułek dać, a opuszczonym od rodziców dzieciom zaszczepiać zasady religji i moralności. Jak dalece życzenia pana N. pozbawione są ścisłej rozwagi, posłużyć może jeszcze za dowód, naiwna jego pretensja do dozoru bóżniczego o. w., o uwolnienie go od żebraków, proszących o jałmużnę, którzy eskortują jego dorożkę lub powóz, gdy wraca z cmentarza; niech sobie p. N. pozwoli powiedzieć, że w stolicach Francji i Anglji, gdzie żebractwo surowo karane jest, czujna nawet policja nie jest zdolną uwolnić przechodnia od natrętstwa żebraków w murach miasta; a na cmentarzach i przy kościołach wszędzie i zawsze jałmużnę biednym rozdają. Kończąc niniejszy artykulik, nadmieniam, że w żadne polemiki wdawać się nie będę, gdyż powyższe wyrazy nie potrzebują komentarzy, a uważać będę cel za osiągnięty, gdy z czasem artykuły p. H. Nussbauma wymagać przestaną tak rażących sprostowań. *A. W.*

* (Różne drobiazgi). Skóra lwicy Elizy nie pomnoży osobliwości tutejszego gabinetu, nabył ją bowiem jeden z wojskowych, stale tu zamieszkałych, aby po starannem wypchaniu, zdobiła jego salon.—Od wczoraj już nowy wodociąg na placu przed kościołem pokarmelickim zaczął być czynnym; za przyciśnięciem nogą pedału w podstawie, który to sposób wodociąg ten od innych odróżnia, woda z wylotu wytryska. Przyozdobienie go blatem marmurowym z kompasem słonecznym, wkrótce nastąpi.—Usunięte z przed pałacu prymasowskiego żelazne kraty i ozdoby kamienne nad obu niegdyś bramami wjezdnemi umieszczone, obecnie osadzone zostały z dwóch stron gmachu bibljoteki rządowej przy komisji oświecenia.—Już wspominaliśmy o zamiarze dyrektora orkiestry lignickiej p. Bilsego, co do pozostania w Warszawie przez zimę; w tej chwili toczą się z nim układy względem przyprowadzenia do skutku pomienionego zamiaru. P. Bilse wybrał sobie w tym celu salę resursy obywatelskiej.—W dniu 9 b. m. w sali pani Borgemanowej w Płocku, dawała koncert na harfie pedałowej z współudziałem jednej z amatorek, panna Julja Pistor, córka znanego artysty z Warszawy. Pomimo ulewnego deszczu przed rozpoczęciem koncertu, sala była zapełnioną. — W zeszłym tygodniu woda na Wiśle znowu odznaczyła się przyborem, doszedłszy do wysokości stóp 9 sali 5. Jest to jeszcze jak widać owa Jakóbówka, która w samych początkach nie nie znacząca, później dopiero i to dwukrotnie, odznaczyła się przyborem. Skutkiem tak gwałtownego wznoszenia się wody, nasyp ziemny po za linją nowowzniesionego bulwarku drewnianego, pomiędzy ulicą Tamka a mostem Aleksandrowskim, a szczególniej część nasypu w głębokiej niziniе wprost ulicy Lipowej i cokolwiek poniżej, uległa uszkodzeniu. Bulwark zaś drewniany i ozostał nieuszkodzony.—Z powodu zbliżającego się terminu spłaty reszty należności, ciążącej na gmachu resursy obywatelskiej, członkowie tej instytucji powinniby pamiętać o potrzebie pośpieszenia z wniesieniem kwot za wpisy hipoteczne, zwłaszcza że zbyt już mała przypada kwota, do uzupełnienia należnej głównemu wierzycielowi sumy.—Miasto Busk w tym roku więcej jest ożywione niż w latach poprzednich; znajduje się tam obecnie 255 rodzin, co z pewnością przeszło 600 osób wyniesie. — Pod Kamieńcem Podolskim, murują się fundamenta pod most wspaniały, który Nowe-Miasto złączy ze Starem-Miastem.—Zoologja, napisana przez p. Artura Popławskiego, wydana w Warszawie, została wprowadzoną do szkół w Galicji.

* (Wiadomości dworskie). W niedzielę 7 (19) sierpnia, następujące osoby należące tak do nadzwyczajnej misji Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki, jak i do eskadry amerykańskiej, miały zaszczyt być przedstawiane Najjaśniejszemu Panu, a mianowicie: komendant Cornwall, komendant-porucznik Prichett, podskarbi Post, p. Adams, p. Latimer, p. Sawyer i doktór Ewans. Tegoż dnia Najjaśniejsza Pani raczyła przyjmować misję nadzwyczajną Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki: p. Fox podsekretarza stanu w wydziale marynarki Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki, kapitana okrętu p. Murray z floty Stanów Zjednoczonych (dowódcę eskadry), komendanta Beaumont, p. Laubat i p. Green, obywateli Stanów Zjednoczonych towarzyszących p. Foxowi, oraz oficerów eskadry amerykańskiej i wyż wspomnione osoby. Zaraz potem nadzwyczajna misja Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki: p. Fox, p. Murray, p. Beaumont, p. Laubat, p. Green i p. Cornwall, mieli zaszczyt być przedstawionymi Ich Cesarskim Wysokościom Wielkim Księżnom Aleksandrze Piotrównie i Marji Mikołajównie. *(Jour. de St. Pet.)*

* (Źródła wody gorącej). W odległości ośmiu wiorst, od wioski Nowomichałowska, a trzech wiorst od ujścia rzeki Ken do Amuru, znajdują się w górach źródła gorące, zwane przez krajowców Chabli. Źródła te, z polecenia rządu, były zbadane w roku 1858 i teraźniejszym, przyczem pokazało się, że temperatura ich w styczniu i lutym dochodzi od 29 do 39 stopni podług R.—Smak wody jest lekko-alkaliczny. Wysoka temperatura i podobieństwo tej wody do wód mineralnych w Alea, Gejlnau, Pyrmont, Schwalbach, Teplitz i innych źródeł, nastręczają wniosek, że takowa może być skuteczną na różne wewnętrzne i powierzchowne słabości, jako to: skrofuły, reumatyzm chroniczny, anemją, kacheksją i wycieńczenie sił skutkiem nierządnego życia lub ciężkiej choroby i długiego używania mocno działających lekarstw. *(Wost. Pom.)*

Rozejm i układy pokojowe.

* (Pokój). *Berlin, 21 sierpnia. Nordd. A. Z.* pisze: Podana przez gazety tutejsze wiadomość o zawarciu pokoju pomiędzy Prusami i Austrją, oraz pomiędzy Prusami i Bawarją, nie potwierdziła się do chwili zamknięcia redakcji. Układy o pokój ukończone zostały jedynie z Badenem i Wirtembergiem.

* (Instrukcje dla jen. Menabrea) w przedmiocie układów pomiędzy Włochami i Austrją, są podług *Gazetta di Torino* bardzo proste i brzmią jak następuje: „Pokój ma być zawarty za jakąbądź cenę, przyczem usiłować należy uzyskać od Austrji tak wiele, jak tylko się da. Z wyjątkiem długu publicznego, Włochy, liczące w tym względzie na poparcie ze strony Francji, nie powinny zobowiązywać się do żadnych wypłat. Kwestja trydencka ma być roztrząsana i jeżeli pójdzie pomyślnie, w takim razie Włochy zgodzą się na zapłacenie za prowincję Trydentu brzęczącą monetą". Instrukcje te odpowiadają zapewne w zupełności widokom większej części ludu włoskiego. Wątpliwem jest atoli, ażeby podzielano w Wiedniu te widoki. *(Nordd. A. Z.)*

* (Pałac ambasady austrjackiej). Czytamy w *Diritto* z 14-go b. m.: „Pałac w którym mieszka obecnie ambasador austrjacki w Rzymie, był własnością rzeczypospolitej weneckiej; przeszedł on w ręce Austrji, gdy mocarstwo to weszło w prawa dawnego rządu tej rzeczypospolitej. Przez odstąpienie prowincji wenecjańskiej na rzecz Włoch, Austrja traci naturalnie prawo do posiadania pałacu weneckiego w Rzymie; pałac ten przeto powinien stać się własnością rządu włoskiego. Nie wątpimy, że rząd włoski uwzględni to prawo przy zawieraniu pokoju".

Ameryka.

* (Jenerał Shéridan). *Cour. des Etats Unis* donosi według korespondencji z Gaveston pod d. 2 sierpnia, że jenerał Shéridan podczas swojego pobytu w okręgu Rio Grande przepędził większą część czasu w Matamoros, gdzie częste miewał spotkanie z przewódcami republikanów. Zapewniają nawet, dodaje *Courrier*, że rząd amerykański wysłał go do nich z poufną misją. *(La Fr.)*

* (Neutralność). Od początku zatargów hiszpano - amerykańskich, stany zjednoczone Kolumbji odmówiły przyłączenia się do środków, jakich chwyciły się niektóre sąsiednie rzeczypospolite przeciwko Hiszpanji. Korespondencja z Buenos-Ayres z d. 11 lipca donosi, że prezydent Mosquera potwierdził pod tym względem postępowanie swojego poprzednika i dekretem z d. 9 czerwca proklamował na nowo ścisłą neutralność przesmyku, wszystkich portów Nowej Grenady i przepisał, ażeby gubernatorowie różnych stanów przestrzegali surowo zasady prawa morskiego na czas wojny. *(La Fr.)*

* (Wojna brazylijsko - paragwajska). Wiadomości z krajów La Plata nie donoszą o żadnym ważniejszym wypadku na placu boju. W obozie sprzymierzonych, w którym daje się czuć brak artylerji i zwierząt pociągowych, spodziewano się przybycia 13,000 ludzi posiłków, w tej liczbie 5,000 jazdy i części artylerji, poczem działania wojenne miały wszcząć się na nowo. *(Nordd. A. Z.)*

Austrja.

* (Zmiany). *Wiedeń, 20 sierpnia.* W gabinecie militarnym cesarza mają zajść zmiany. Jak po roku 1859, tak samo i obecnie, pierwszy jenerał-adjutant cesarski, hr. Crenneville, ma stać się ofiarą niefortunnego zakończenia wojny, i już wskazują na kilku jenerałów armji południowej, z których jeden ma być przeznaczony do zastąpienia hr. Crenneville. Największe w tym względzie szanse ma jenerał Möring, którego nazwisko było często w ostatnich czasach wspominane, był on bowiem pełnomocnikiem przy zawieraniu rozejmu z Włochami. *(Nordd. A. Z.)*

* (Cesarzowa). *Wiedeń, 20 sierpnia.* Cesarzowa austrjacka odjechała wczoraj rano z Schönbrunn do Budy. *(Wien. Abp).*

Francja.

* (Deportowani). *Kajenna, 16 lipca.* Jenerał Hénique gubernator przybył z objazdu do głównego punktu osady. Konwój złożony z 500 skazanych przewiezionych z Francji na statku *Amazone* skierowany został do zakładów karnych w Maroni, którego położenie jest bardzo zadawalniające. Dyrektor tych zakładów zawiadomił, że w m. wrześniu może przyjąć nowy konwój 5 do 600 deportowanych. Chwycono się wybornych środków, które dały pomyślne rezultaty. Odstępuje się ziemia tym deportowanym, którzy odznaczają się dobrem prowadzeniem i dozwolono przybywać ich rodzinom. Pontony *Proserpina* i *Cacique* zostały zreorganizowane na nowych podstawach i oddają wielkie usługi. *(La Patr.)*

Meksyk.

* (Fortyfikacje). Listy z Vera-Cruz z d. 18 lipca donoszą, że chcąc rządowi meksykańskiemu dać nowy dowód sympatji, zdecydowano się na to, ażeby inżynierja armji francuzkiej przed swoim odjazdem wykonała wszystkie prace potrzebne do ufortyfikowania miast i punktów strategicznych położonych na drodze z Meksyku do Vera-Cruz. Rząd meksykański opierając się na tych warowniach, może z łatwością z małą liczbą swoich wojsk bronić drogi prowadzącej z stolicy do morza na przestrzeni około 400 kilometrów. *(La Patr.)*

Niemcy.

* (Wcielenie Hanoweru). Dzienniki hanowerskie przyjmują z rezygnacją wymuszoną los, jaki narzucony został Hanowerowi. Większa ich część zaznacza bez żadnych uwag akt zejścia niepodległości hanowerskiej. Sama tylko *Zeitung für Norddeutschland* odważa się na niejakie uwagi. „Widzimy, powiada ona, jak znika państwo, którego istnienie było dla wszystkich przyjemnem nawyknieniem, a dla tysięcy przedmiotem jak najdroższych wspomnień; widzimy jak znika dynastja, należąca do liczby najdawniejszych i najznakomitszych w Europie. Oby nowe życie, obfite w pomyślność i dobrobyt, zrodziło się na tych ruinach! Oby wyszły ztąd Niemcy wielkie, potężne i zjednoczone. *(Nord.)*

Prusy.

* (Mowa hr. Bismarcka). Najciekawszym ustępem mowy mianej przez hr. Bismarcka na jednem z ostatnich posiedzeń komisji adresowej izby deputowanych, jest ten, w którym pierwszy minister wyjaśnia powody, które skłoniły Prusy do całkowitego wcielenia Hanoweru, Hesji elektoralnej, księztwa nassauskiego i terytorjum wolnego miasta Frankfurtu. Hr. Bismarck oświadczył, że po za obrębem aneksji prostej i bezwarunkowej, pozostawały tylko dwie metody do zastosowania: bądź rozbiór krajów interesowanych, bądź zdwojenie władzy monarszej w tych krajach, przez zaprowadzenie w nich władzy militarnej, która spoczywałaby w ręku Prus, i władzy monarszej cywilnej, która pozostawionąby została dotychczasowym książętom. Co do pierwszego z tych systemów, jest on antypatyczny dla samejże ludności, jak zapewnia minister pruski; co się tyczy drugiego systemu, hr. Bismarck oświadcza, że nie pokłada w nim żadnej ufności i że jedynie okoliczności zmusiły go do spróbowania takowego w Saksonji. Z mowy tej okazuje się, że rząd pruski jest przekonany, iż system dwojakiego rządu, jaki ma być zaprowadzony w Saksonji, nie może być trwałym, i że sasi żądać będą w końcu sami prostego i bezwarunkowego wcielenia ich kraju do Prus, ażeby pozbyć się tej dwojakiej władzy monarszej. *(Nord.)*

Szwajcarja.

* (Rozpuszczenie wojsk). Rada związkowa szwajcarska otrzymawszy urzędowe zawiadomienie od swoich reprezentantów w Florencji i Pary

żu, o zawarciu pomiędzy Austrją i Włochami rozejmu, zarządziła rozpuszczenie do domów wojsk okupacyjnych od granicy grizońskiej. (*La Patr.*)

Włochy.

* (Ewakuacja państwa kościelnego). W dodatkowem objaśnieniu konwencji z 15-go września 1864 r., podpisanem w d. 3-m października t. r. przez p. Drouyn de Lhuys i p. Nigra w Paryżu, zgodzono się na to, że termin dwuletni dla ewakuacji terytorjum papiezkiego zacząć się miał od dnia ogłoszenia dekretu królewskiego uchwalającego mające być wydane prawo co do przeniesienia stolicy królestwa włoskiego. Prawo zaś to ogłoszone zostało 11-go grudnia 1864 r. (*La Patr.*)

* (Książę Humbert) mianowany został prezesem honorowym powszechnej wystawy paryzkiej dla sekcji włoskiej. (*La Fr.*)

* (Nadzwyczajne zebranie). *Monde* zaprzecza wiadomości podanej przez telegramy o nadzwyczajnem zebraniu się kardynałów w Watykanie pod prezydencją papieża, w celu naradzenia się nad położeniem państwa rzymskiego. (*La Fr.*)

* (Garibaldi). *Corr. italiano* donosi o przybyciu Garibaldego do Brescia, w zatrważającym stanie zdrowia (*La Patr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 17 sierpnia [1]).

Uroczystość napoleńska.—Sprawa meksykańska.—Emigracja polska.—Jezuici.

Nie siedm lub ośm, a ośmnaście osób utraciło życie podczas uroczystości 15-go b. m., i nie 50 a 130 zostało poranionych. Gmach ciała prawodawczego zamieniony został na ambulatorjum. W teatrach przedstawienie za dnia było bezpłatne, a od godziny 5-ej rano, lud tłoczył się i hałasował przy wejściach.

Cesarzowa meksykańska Karolina jeździła do Saint-Cloud, w celu zobaczenia się z cesarzem Napoleonem; ale sprawy meksykańskie źle idą? Francja wrzuciła w nie przeszło 200 milionów fr., ale gdzie? P. Hidalgo, były poseł meksykański, zebrał sobie majątek przynoszący 100,000 fr. dochodu, a podobno i p. Fould zachował sobie nie mało *inskrypcij*.

Jeżeli rząd francuzki podtrzymuje różne emigracje a szczególnie polską, to dla tego, aby mieć na wypadek wojny przednie hufce, tak zwane czoła kolumn *(têtes des colonnes)* w gotowości; ale czy takie legjony okażą mu wielkie usługi. Polskich emigrantów we Francji jest, wcale nie dziesięć tysięcy, a wszystkiego 1,400, i z nich większa część nie wytrzyma ognia; tymczasem takiego rodzaju środki tylko szkodzą wzajemnym dobrym stosunkom pomiędzy obydwoma mocarstwami.

Rząd francuzki nie wierzy, iż jezuici są mu nieprzyjazni; widzi w nich tylko religijną korporację, nie zaś polityczne ciało. Cesarz Napoleon ma stosunki wprost z dyrektorem jezuitów, a tajemna ich organizacja unika jego uwagi. Może i minister wyznań jej nie zna. Ci panowie mają długą rękę. Dla nich wszystko jedno, jaki rząd jest na czele państwa, nie są przeciwni nawet rzeczypospolitej, tylko powiadają, że ludy nie są jeszcze dostatecznie dojrzałe do tego kształtu rządu. Dążeniem ich jest, aby sami panowali. Nie było ani jednego zamachu na życie koronowanej osoby, w którym nie byliby bezpośrednio lub pośrednio zamięszani, choć i bez wiadomości złoczyńcy, służącego im za narzędzie. Mówią, że jezuici wyrzekają się swej narodowości, ale ruscy jezuici, zawsze będą bronili katolicyzmu w ruskich prowincjach.

K.

Niezbędna poprawka.

(dok., patrz N. 185).

Dalej hr. R. S. powiada w swej skardze, że będąc niezadowolniony z decyzji komisarza apelował do K-ej komisji, lecz *komisja nie wydała żadnej decyzji*, odroczywszy sprawę do urządzenia majątku według dobrowolnej umowy właściciela z włościanami.

Tymczasem sprawa miała bieg następujący: Postanowienie komisarza o lesie na łąkach włościańskich, wydane zostało 10 (22) listopada 1864 roku Nr. 85. Na skargę przeciw temu postanowieniu, podaną do K-ej komisji, w imieniu hrabiego R. S. przez dyrektora jego zakładów, komisja na posiedzeniu 28 (9 stycznia) 186⁴/₅ r. Nr. 91 *postanowiła:* „1) Zgo„dnie z decyzją komisarza 3-go rewiru, przyznać wło„ścianom dóbr Ch., prawo użytkowania z lasu rosną„cego na gruntach, przeszłych na ich własność. 2) „Oznajmić hrabiemu S., że jedynym środkiem powró„cenia wyż wspomnionych łąk, z rosnącym na nich „lasem, na jego własność, jest dobrowolna umowa z „włościanami na podstawie art. 23-go ukazu I-go, co „do zamiany tych łąk, na inne, należące do hrabiego „S. grunta. 3) Kopję tego postanowienia komisji wy„dać hrabiemu R. S., z objaśnieniem, że decyzja ta „jest ostateczna i nie podlega zaskarżeniu.

Ani brat właściciela, ani dyrektor jego zakładów, nie mogli wyjaśnić czasowemu wydziałowi, na jakiej zasadzie hrabia R. S., w podanej do JW. Namiestnika skardze pisał, jakoby komisja nie wydała żadnej decyzji co do jego apelacji, i odroczyła sprawę do zawarcia dobrowolnej umowy pomiędzy obywatelem a włościanami. Przypuszczali oni, że hrabia R. S. nie otrzymał powyższej decyzji, i gdyby miał na widoku tę decyzję, to nie twierdziłby wprost jej przeciwnie w swej skardze. Tymczasem znajdują się niewątpliwe dowody na to, że hrabiemu R. S. decyzja komisji była wiadoma. W kancelarji wójta gminy znajduje się kopja protokułu komisji Nr. 91, na której jest zapisane, że takowa oddana została przez komisarza hrabiemu R. S., d. 18 lutego (2 marca) 1865 r; włościanie zaś zaświadczyli, że ta kopja oddana została właścicielowi w ich obecności i że hrabia S. czytał ją przy nich; nakoniec, jeszcze 17 (29) marca 1865 r. do K-ej komisji podana była w imieniu hrabiego R. S. prośba, *z załączeniem kopji wspomnionego protokułu Nr. 91.* W tej prośbie wyłuszczone było żądanie *wstrzymania wykonania* wspomnionej *decyzji*, do ostatecznego *rozgraniczenia gruntów*; lecz komisja zmuszona była pozostawić te ostatnią prośbę bez następstw, naprzód dla tego, że decyzja jej Nr. 91 była ostateczną, i powtóre dla tego, że prośba była podana po upływie 4-ch tygodni od oznajmienia decyzji, to jest po terminie wyznaczonym przez prawo do wstrzymania wykonania.

Te fakta zupełnie przekonają czytelnika: 1., że od samego początku tej spawy, rozpoczętej w 1864 r., wszystkie decyzje, tak miejscowego komisarza, jak i komisji, były wydane na piśmie, w formie przepisanej prawem i ściśle zgodnie z literą i duchem prawa; 2., że ostateczna decyzja komisji była wiadomą hrabiemu R. S. jeszcze w lutym 1865 r.; i 3., że włościanie, natenczas jeszcze mieli prawo wyrąbać drzewo, stanowiące przedmiot skarg hrabiego S. Jeżeli zaś nie skorzystali z tego prawa, to jedynie dla tego, iż *pragnęli* dobrowolnej umowy z hrabią S. i cierpliwie czekali żeby im przedstawił nie krzywdzące warunki.

Ponieważ naszym celem jest, nie obznajmienie czytelników ze sprawą hrabiego S., ale zbicie kłamliwych twierdzeń zawartych w artykule dziennika *Wiest'*, przemilczymy o wielu szczegółach sprawy. Pozostaje nam sprostować niektóre cyfry i dodać na czem tymczasem stanął bieg sprawy.

Hrabia S. w swej skardze i dziennik *Wiest'*, piszą o 3,000 sążniach drzewa, niby wyrąbanego przez włościan.

Dla wyprowadzenia śledztwa o ilości wyrąbanego drzewa i o miejscach w których włościanie je wyrąbali, czasowy wydział wraz z pełnomocuikiem właściciela, dyrektorem zakładów, nadleśnym, wójtem gminy i włościanami, udał się do lasu rozciągającego się na przestrzeni 4 wiorst kwadratowych i zaczął oglądanie na miejscu, od nomenklatury M., gdzie według słów nadleśnego, dokonane były najważniejsze poręby. Łąki włościańskie w tej nomenklaturze ciągną się wązkim pasem w lesie na przestrzeni 2-ch wiorst. Na całej tej przestrzeni, z wyjątkiem przeszło 100 sążni z jednej strony, niema żadnych określonych granic. Oficjaliści właściciela oświadczyli, jakoby włościanie zniszczyli znaki graniczne; dla zbicia tego oświadczenia włościanie wskazywali, że gdzie znaki graniczne były, tam pozostały. Łąki leśne zatem prawie nigdze nie są odgraniczone i faktyczną ich granicę stanowiła linja, za którą dalej w lesie nie rosła trawa, i włościanie jej nie kosili. Dokumentów granicznych, oprócz starej mapy, potrzebującej sprawdzenia niema. Sprawdzenie mapy, znaków granicznych o których mówili oficjaliści, i linji do której włościanie mogli zbierać siano, w porze zimowej było niepodobne w lesie, gdzie ziemia była pokryta w części lodem w części liśćmi, i nie można było oznaczyć, gdzie mianowicie rośnie trawa i gdzie zaczyna się las.

W nomenklaturze M. włościanie wyrąbali las w części pośrodku swych łąk, w części na ich krańcach; dla tego nie można dopuścić, aby prawo własności do wszystkiego wyrąbanego przez nich drzewa, mogło być im zaprzeczane. Przeciwnie wnosząc z oznak miejscowych, z liczby około 200 sążni drzewa widzianych przez czasowy wydział, zaledwie połowę można uznać za drzewo zrąbane w spornych miejscach.

Przekonawszy się o niemożności ścisłego oznaczenia w porze zimowej granic łąk, a zatem i ilości drzewa wyrąbanego w spornych miejscowościach, wydział czasowy, aż do dogodniejszej pory roku, ograniczył się na obejrzeniu jednej nomenklatury M., i na zażądaniu dokładnych wiadomości o ilości wyrąbanego drzewa przez włościan we wszystkich nomenklaturach, na czyimkolwiek bądź gruncie. Po obliczeniu dokonanem przez nadleśnego w dobrach Ch., wraz w wójtem gminy i ławnikami, okazało się, że włościanie dóbr Ch. *wyrąbali wszystkiego 1,109½ sążni* a nie 3,000 sążni, jak powiadał hrabia S. Z tej ogólnej ilości, na sporne miejsca przypadała natenczas, to jest w końcu zimy, mniej niż połowa, czyli *nie więcej nad 400 do 500 sążni.*

Te okoliczności dowodzą, że w prośbie całe wyrąbanie powiększone było trzy razy więcej niż było rzeczywiście; że z liczby wyrąbanych 1,109½ sążni, znacznie większa część stanowi nieodjętą prawną własność włościan, a pozostała ilość podlega sporowi, i po wyśledzeniu może także okazać się własnością włościan; nakoniec że jeżeli włościanie wyrąbali nieco drzewa w lesie właściciela, to na swoje usprawiedliwienie mają niejasność granic, pochodzącą z winy właściciela a nie włościan. Nie mniej dla *zabezpieczenia interesów właściciela*, wydział czasowy zabronił, tak miejscowemu zarządowi w dobrach, jak i włościanom, odbywać nadal w miejscach spornych wyrąbywanie drzewa i *wywóz już wyrąbanego.* Nadzór nad wykonaniem tego rozporządzenia poruczono wójtowi gminy, sołtysom i ławnikom, o czem dla wiadomości i nadzoru zawiadomiono miejscowego naczelnika wojennego. Co się tyczy prośby hrabiego S. żeby włościanom dóbr Ch. było zabronione rąbać drzewo na łąkach, które przeszły *na zupełną i bezwarunkową ich własność*, lub aby byli zobowiązani do zamiany tych łąk, to ani jedno, ani drugie z tych żądań nie mogło być wykonane, z powodu iż takowe zupełnie są przeciwne ścisłym postanowieniem prawa.

Wszystko wyżej powiedziane miało miejsce w początku roku bieżącego i protokuł czasowego wydziału ułożony został na miejscu 20 stycznia (1 lutego) 1866 r., to jest w dwanaście dni po podaniu skargi hrabiego S. W kilka dni potem, pełnomocnik hrabiego R. S., jego stryjeczny brat, hrabia M. S., osobiście oświadczył Namiestnikowi Królestwa, że zupełnie jest zadowolniony ze wszystkich działań czasowego wydziału i że należy tylko czekać na oznaczenie granic łąk należących do włościan, do czego komisja mogła przystąpić tylko latem. Obecnie w dobrach Ch., odbywa się szczegółowy pomiar granic włościańskich leśnych łąk. (*Kommunikowane*).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Wystawa fotograficzna pp. Kloch i Dutkiewicza). PP. Kloch i Dutkiewicz, jakkolwiek już od dwóch miesięcy z szczególnem powodzeniem prowadzą swój zakład w domu Grodzickiego, dopiero wczoraj jednak, na murze sąsiedniego pałacu hrabiow Krasińskich, umieścili wystawę swych produkcij. Przechodzący przypatrują się im z zajęciem, widząc w nich tę doskonałość, jaka cechuje wszystkie fotografje pomienionego zakładu. Obecnie wystawione zostały: wnętrze salonu konsula angielskiego w domu p. Kurtza przy alei Ujazdowskiej, wnętrze salonu w pałacu hrabiostwa Uruskich, dwa portrety damskie, ekwipaż p. Stahla von Holstein, oraz zwycięzca z ostatnich wyścigów, koń p. Mokranowskiego.

* (Magazyn Lamp p. Podgórskiego). Użycie nafty do oświetlenia i za granicą i u nas, stanowczo uznanem zostało jako najstosowniejsze i najbardziej ekonomiczne, co też spowodowało przed laty kilku zaprowadzenie nowej w lampach konstrukcji, która ułatwia produkcję światła w niepraktykowanej dawniej wysokości, usuwa ową nieczystość i ambarasowność połączone z używaniem oleju, a samym lampom zapewnia długoletnią trwałość. Z uwagi, że w wyrobie lamp, tak samo jak w wyrobie np. zegarków, niepodobieństwem jest jeszcze w kraju naszym wytrzymać emulację z zagranicznemi fabrykami, mianowicie Berlina i Wiednia, gdzie maszynerje i przyrządy do wyrabiania różnych części w skład lamp wchodzących, na olbrzymią urządzone są skalę, p. Władysław Podgórski, przed 6-cią laty zawiązawszy bezpośrednie stosunki handlowe z pierwszorzędnemi fabrykami, urządził w Warszawie znany magazyn hurtowy lamp naftalinowych, który obecnie przeniesiony do domu po-Wizytkowskiego N. 389 na prost Saskiego placu, jeszcze bardziej powiększył i wzbogacił świeżemi transportami, już to lamp gotowych, już to składowych ich części, to jest postumentów z bronzu, spiżu, marmuru, porcelany, lub szkła, rezerwoarów, brennerów, globów, tulipanów, rewerberów, daszków mlecznych, szkieł i t. p. Lampy już gotowe czy to stołowe, czy wiszące, czyli też ścienne, od najskromniejszej kuchennej za kop. 40 do owych wspaniałych lamp salonowych w różnych fantastycznych kształtach, na jakie tylko zdobyć się mogła sztuka i artystyczne poczucie, piętrzą się setkami na pułkach obszernego sklepu i dwóch przyległych salo-

[1]) Korespondencja ta jest wzięta z *Warsz. Dnew.*

nów, tudzież obciążają sufita, a ten niezwykły zasób, owa różnorodność fasonów wprowadza zaiste kupującego w trudność wyboru. Drobne części składowe z metalu, są rozmieszczone w pobocznych pakamerach; zaś szkła lub porcelany, w sześciu piwnicach systematycznie, jakby w jakiem archiwum, rozgatunkowane i rozłokowane; beczki zaś z naftą mieszczą się w osobnym bezpiecznym zasklepionym składzie. W warsztatach obok magazynu odbywa się składanie lamp w całość i wszelka reperacja lamp z miasta przynoszonych. Słowem, jest to zakład hurtowy i detaliczny zarazem, pojmujący swe specjalne przeznaczenie, któremu żaden inny w kraju magazyn lamp pod względem mnogości zasobów i możności obniżenia cen, zrównać nie jest w stanie. W.

* (Różne wiadomości). Przybył nam przy ulicy Podwal pod Nr. 528 zakład zegarmistrzowski p. Augusta Rejneke, który ukończył cały kurs nauki zegarmistrzowskiej w genewskim zakładzie.—Przedmieście naszego miasta, Praga, niedawno lewo 5,000 ludności liczące, dziś ma jej do 12,000. To też coraz to nowy jakiś zakład tu przybywa, ku wygodzie i potrzebie mieszkańców. Wkrótce ma być otwartą nowa, druga z kolei apteka, przez p. Rela, magistra farmacji; niemniej buduje się nowy hotel (obok zjazdu od mostu), przez p. Sokołowskiego.

* Nr. 60 *Kłosów*, wyszedł z druku i zawiera:—Żeliga p. J. I. Kraszewskiego (c. d.)—Cykuta E. Augier'a, prz. K. Szlagiera (c. d.) — Przegląd muzyczny p. Wł. Wiślickiego. — Streszczenie 13-ej publicznej prelekcji F H. Lewestama. — Dwie piosnki z Fr. Rückerta p. W. Skibę.—O fizjognomice; odczyt H. Dobrzyckiego (z 21 drzew. c. d.) — Miletyjskie powieści: Tajemna droga.—Przegląd polityczny.—Kronika powszechna. —Wice admirał Tegethoff (drzew. Tegazzo.) — Widok Pienin od gościńca węgierskiego pod Szczawnicą i widok z Dunajca od Kalembergu na zamek Niedzica w Węgrzech i na Czorstyn (drzew. Cieszkowskiego.) — Wiatr biednemu w oczy; kopia z obrazu J. Szermentowskiego.

* Nr. 34 *Opiekuna Domowego*, wyszedł z druku i zawiera:— Piotr Skarga p. S. Nowińskiego (z drzew.) — Siejba i żniwo wiersz p J. Prusinowskiego. — Podróż na wschód p. J. z Ojrzyczy (c. d z 2 drzew.) — Kiszpory p. Z. Gawareckiego (z drzew.)—Złodziejski portret p. W. Skibę (c. d.)—Cholera. — Rzeczy domowego użytku:—Tuczenie raków p. J. Glazińskiego —Prosty sposób wygabiania szczurów.—Prawdziwy angielski szuwaks.—Rozmaitości.—Myśli i zdania.

Warszawa, dnia 11 (23) Sierpnia.

Kalendarz.

W piątek, 24 sierpnia. — św. Bartłomieja apost. — Słońce wsch. o godz 4 min. 58; zach. o godz. 7 min 5.

W sobotę, 25 sierpnia,— św. Ludwika kr. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 0; zach. o godz. 7 min. 3.

Stan pogody.

10 (22) sierpnia.	o godz. 6 z rana	o godz 4 po poł.
Barometr w milimetrach.	748 2	749 4
Termometr Reaum.	+ 8°2	+ 17°5
Stan nieba	na pół pog.	pochmurny

Największe ciepło + 17 7 R Najmniejsze ciepło + 7°4 R.
Z rana d. 11 (23) sierpnia + 12.°6 R ciepła.

W[illegible] wody na Wiśle stóp 4 cali 6.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, **Koncert**, w którym p. Jakowicka śpiewać będzie; Operetka **Dziesięć cór na wydaniu**. (Zacznie się o godz. 8-ej).

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, **Morderca; Zapraszam Pułkownika; Blagier** (1-y raz). (Zacznie się o godz. 8-ej). — *Wczoraj*, dawano **Biała kamelja; Miód kasztelański**, było osób 450.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro* i *codziennie* **Wielkie Przedstawienie Astronomji, Fizyki i Agioskopji (druga serja)**, w trzech częściach, *przez profesora fizyki P. Amberga*.— Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15. Dziś widzieć można będzie bezpłatnie *Azteków*.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i *codziennie*, Wielki Koncert Bilsego. — We środy i soboty Symfonie. *Jutro*. — I. Uwertura z op Marta, Flotowa; Morgana-kadryl, Hertla; Arja z op. Don Juan, Mozarta (solo na puzonie); Wezwanie do tańca, Webera; Introdukcja z op. Robert Djabeł, Meyerbeera.—II. Odgłos Ossiana, uwertura koncertowa Gade; Wiener-chronik, walc Straussa; Chór z opery Hugonoci, Meyerbeera; Perpetuum mobile, Straussa; Wielka arja z op. Romeo i Julja, Belliniego. — III. Uwertura z opery Semiramida, Rossiniego; Apolonia-galop, Bilsego; Der Dichter spricht, Schumana; Marsz strzelców, Bilsego. — (Zacznie się o godzinie 6-ej;—cena wejścia kop. 20).

RAPPO-TEATR. — *Jutro*. **Wielkie Przedstawienie**. Na korzyść ruskiego Towarzystwa Dobroczynności w Warszawie.—Po raz pierwszy: Potpourri gimnastyczne czyli sztuka, siła i zręczność w walce, równocześnie przedstawione przez wszystkich artystów towarzystwa. Szybkobieg w powietrzu. Nadzwyczajne ćwiczenia siły, wykona p. Rappo przy ruchomej dekoracji „Gwiazda liljowa" w ogniu bengalskim.—Tenże wykona także nadzwyczajne ćwiczenia siły z 30 funtową kulą. — Konkurencja dwóch budowniczych piramid z krzeseł, wykonają p. Lepomme i mały Wiljam Manley. — Początek o godz. 7½. — *W sobotę*, ostatnie wystąpienie sławnego komika na fortepjanie p. M. Reichmana.

AZTEKI w hotelu Europejskim; codziennie od godziny 11-ej rano do 6-ej wieczorem.—Cena biletu kop. 25.

OGRÓD W ALEI BELWEDERSKIEJ Nr. 1673 (wprost domu Pusłowskich). — *Jutro*, **Tresowane lwy** (p. Kreutzberg, panna Augusta), magja chińska i rzucanie sztyletami.—(Zacznie się o go lz. 6½.

ELDORADO. — *Jutro*, wystąpienie **Śpiewaków paryzkich**.—(Cena wejścia kop. 20).

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera).— Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30;—wejście do ogrodu kop. 20.—Zacznie się o godzinie 6½.

MUZEUM HISTORJI NATURALNEJ (na Nalewkach) *Codziennie*.

GABINET FIGUR WOSKOWYCH (na Nalewkach). *Codziennie*.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Sobolewski* z Królestwa; dymisjonowany jenerał-major *Nacemow* z Petersburga; — wyjechał kamerjunker dworu J. C. Mości *Lachnicki* do Grodna.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 518, wyjechało osób 449; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 126, wyjechało osób 182; — statkami parowemi przyjechało osób 18 wyjechało 25; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 836, w tej liczbie z zagranicy 11; wyjechało 765, w tej liczbie za granicę 17.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 22 sierpnia 1866 roku a mianowicie pod adresem: Szulim Lejbił w Łucku, Mikita Maksiw na Don, Helena Orzechowska w Dynaburgu Aleksander Waskiewicz w Kijewie, Paulina Hajkiewicz bez oznaczenia miejsca, Frye Birsenack w Rydze, Bogdanow w Brześciu-litewskim, Mordka Kładkie w Żytomierzu, August Szmidke w Tulczynie.

Dnia 9 (21) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybylo 33, wyzdrowiało 56, umarło 5, pozostało 1462 (mężczyzn 639, kobiet 823); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 150, kobiet 154.

*(Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 22-go sierpnia jest następujący: Pozostało z 21 chorych: mężczyzn 25, kobiet 10, razem 35; zachorowało m. 4, k. 2, r. 6; wyzdrowiało m. 1, k. —, r. 1; umarło m. 3, k. 2 r. 5; pozostało na d. 23-y sierpnia m 25, k. 10, r. 35.— Od początku epidemji (to jest od od 9-go (21-go) lipca) zachorowało m. 86, k. 46, r. 132; wyzdrowiało m. 31, k. 11, r. 42; umarło m. 30, k. 25, r. 55.

*(Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 22 b. m. jest następujący: Pozostało z d. 21-go chorych 29, zachorowało 3, wyzdrowiało 7, umarło 1, pozostało na d. 23-y 24. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 69, wyzdrowiało 27, umarło 18.

* W dniu 23 sierpnia 1866 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 13, żeńskiej 19; *Starozakonnych*: męzkiej 6, żeńskiej 7, razem 45 zaślubieni *Chrześcjanie*: Dąbkowicz Feliks piln., z Raidel Teresą; *Starozakonni*: Stermus Abrak. z Ajzenkajtel Chaną; Holholtz Wolf. z Koenigsman Naumą; Gutkind Szymon, z Waisfater Surą; zmarli *Chrześcjanie*: Kwiecińska Marjanna lat 43, Hecht Fryderyk lat 64 stelm.; Sibiga Tomasz lat 56 wyrobn.; Dort Karolina lat 30 wyrobn.; Feodorowa Zofia lat 48 wzrobn.; Palińska Marjanna lat 50 wyrobn.; Strojny Franciszek lat 38 flis; Tomińska Emilja lat 3 cór. wyrobn; Moszczyńska Marjanna lat 4 cór. ogr; Korpowicz Józefa lat 4; Woźniak Marjanna rok 1; Rubien Henryk lat 2 syn cieś; Kunkel Henryk mies. 3 syn wyrobn.; Mazurkiewicz Marcin mies. 9 syn wyrobn; Kisielewska Michalina mies. 9 cór. wyrobn.; *Starozakonni*: Kleinstadt Kajla lat 59 żona kraw; Raimau Estera rok 1 mies. 6; Siemion Szlama lat 2; Sztok Icek mies 2; Blich Hersz mies. 3; Handweger bezim. dzień 1.

Ceny targowe
dnia 10 (22) sierpnia 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW		Korzec od (ruble srebrne i kopiejki)		do	
Pszenica Waga 240— —	f.	5	40	6	90
Żyto „ 220—230	f.	4	21½	4	25
Jęczmień	.	—	—	—	—
Owies	.	2	40	2	47½
Groch polny	.	—	—	6	45
Kartofle.	.	1	20	1	35

Pud siana od k. 25 - 30. Pud słomy od k. 20 – 22½;
Dowozy: Pszenicy 500; Żyta 300; Jęczmienia —; Owsa 400 korcy.
Wiadro okowity od rs. 3 k. 26¼ do rs. 3 k. 44⅓.
Garniec „ od rsr. 1 kop. 6½ do rsr. 1 kop. 12½.
Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 1486.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 11 (23) Sierpnia 1866 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie . .	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal . . .	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	84	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 .	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztkę.	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs 100.	85	83	85	33
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej za 100 Rs.*)	83	83	83	83
Listy likwidacyjne za rs. 100*). .	67	-	66	67
Dowody Kom. Centr. Likw. za 100 Rs	—	—		—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	85	—	84	50
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100 . .	—		100	17
Rosyjska pożycz. prem r. 1865 rs 100	10	50	110	—
„ „ „ 1866 „	107	—	103	67
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125. .	126	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros Dróg Żel pofr ank. 2000 za rs. 100. . .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	75	75	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskie za Rs. 100	66	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100.	—	—	—	
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	91	—	—	—
Akcje Dro. Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEKSLE.				
Berlin . . 100 Tal. 2 m	20	60	120	30
„ „ „ k. t	—	—	—	—
Wrocław . . „ „ 2 m	—	—	—	—
Gdańsk . . „ „ „ 2 m	120	15	120	—
Hamburg . . 300 B. Mk. 2 m		—	—	—
Londyn . . 1 Ft. St. 3 m	8	23	—	—
Paryż . . 300 Frank. 2 m	98	40	—	—
Wiedeń . . 150 Zł.W.A. 2 m	96	30	—	—
Petersburg . . 100 Ro. sr 1 m	—	—	—	—
„ „ „ k. t	—	—	—	—
Moskwa . . „ „ 1 m	—	—	—	—
„ „ „ k. t	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 67⅑
* „ „ „ do Listów Likwidacyjnych rs. — k. 92²⁄₉

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt.
z Berlina d. 10 22 Sierpnia 1866 r.

z BERLINA.	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska.		63
Obligacje Skarbwe 4% „		64
Listy Zastawne 4%		61¼
Bilety Banku Rosyjskiego		74½
Weksle na Warszawę		74¼
„ Petersburg 3 tygodn		81⅞
„ „ 3 miesięczny		81
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		79⅛
Koleje Rosyjskie		76¼
Akcye Terespolska		—
dto Warszawsko Wiedeńska		59¾
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka premiowa 1 em . . .		84
„ „ , 2 em.		80⅞
Żyto na targu		46
„ „ dostawę wiosenną		—
z PARYŻA.		
Renta 3%		69
Renta Włoska		53 30
Akcje Kredytu Ruchomego.		612
z LONDYNU		
3% Papiery (consols)		
dyskonto.		88½

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5139). Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Augustowskiej Wydziału II.

Ogłasza się, że z powodu nastałej śmierci:

1. Anny z Gąssowskich Szefferowej, współwłaścicielki dóbr ziemskich Swiack aljas Wnuczkowszczyzna czyli Kułakowszczyzna, w Okręgu Dąbrowskim położonych.

2. Konstantego Fergüss, właściciela dóbr ziemskich Poniemoń Fergüssa, w Okręgu Marjampolskim położonych.

3. Michaliny z Buchowieckich Lubowidzkiej, wierzycielki sumy rsr. 2,400, pod Nr. 27 i sumy rsr. 600, sposobem ostrzeżenia, pod Nr. 35 Działu IV, wykazu hypotecznego dóbr ziemskich Lipsk-murowany, Okręgu Dąbrowskim zabezpieczonej.

Toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 14 (26) Lutego 1867 r. jest oznaczony, strony więc interesowane, z prawami swemi w tym terminie do kancelarji podpisanego Rejenta, pod prekluzją zgłosić się zechcą.

Suwałki d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r.
Władysław Russocki.

(N. D. 5136) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Konieckiego.

W skutek nastąpionej śmierci Kazimierza Zelt, wierzyciela sumy rsr. 1,500 na nieruchomości w mieście Końskich Nr. 113 ulokowanej. Otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 17 Lutego (1 Marca) 1867 r. wyznaczam pod prekluzją.

Końskie dnia 5 (17) Sierpnia 1866 roku.
Jastrzębski.

(N. D. 5138). Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Marjampolskiego.

Zawiadamia, że z powodu śmierci Orki Izraelowicza Rosenthala, właściciela części nieruchomości w mieście Marjampolu, pod Nr. 99 położonej. Otworzył się spadek, wzywa przeto interesantów, aby z dowodami w dniu 28 Lutego (12 Marca) 1867 r. w Kancelarji podpisanego, pod prekluzją stawili się.

Marjampol d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r.
J. Majewski.

(N. D. 5137) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego.

Po śmierci Antouiego i Karoliny z Basamańskich małżonkach Zajączkowskich, właścicielach nieruchomości w mieście okręgogowem Radomsku, pod Nr. dawniej 23, a teraz 15, w rynku sytuowanej. Otworzył się spadek, do uregulowania którego, oznacza się termin na dzień 16 (28) Lutego 1867 r. pod prekluzją.

Radomsk dnia 2 (14) Sierpnia 1866 r.
Chyczewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

(N. D. 5115) Sąd Pokoju Okręgu Pilickiego. Wydział Hypoteczny.

Uwiadamia, iż w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. w Kancelarji Hypotecznej Sądu, dopełniać się będzie regulacja pierwiastkowa: a) gruntu w połankach, w mieście Szczekocinach położonego, od północy, wschodu i zachodu, z gruntem dawniej Walentego Kaczorowskiego, a obecnie małżonków Skarbińskich, na południe z drogą Żarnowiecką graniczącego. b) gruntu za domem N. 133, w mieście Szczekocinach położonego, na wschód z gruntem wyżej opisanym, od południa z piaskami, od zachodu z gruntem Józefa Zagrzebskiego, na północ z ogrodem warzywnym i owocowym graniczącego, dawniej do Feliksa i Wiktorji małżonków Skarbińskich, a obecnie do Wolfa i Hindli małżonków Łaznowskich należących, wzywa zatem wszystkich interesantów na termin powyższy z legalnemi dowodami, a do wysłuchania decyzji na dzień 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r. pod prekluzją.

Pilica dnia 6 (18) Sierpnia 1866 roku.
Podsędek Roman Tomaszewski.

(N. D. 5053) *Sąd Pokoju Okręgu Piotrkowkiego. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki.

1. Nieruchomości pod Nr. dawniej 480 a obecnie 576 w mieście Piotrkowie.

2. Nieruchomości pod Nr. 318 przy nlicy Bykowskiej w tymże mieście Piotrkowie, Powiecie Piotrkowskim Gubernji Warszawskiej położonych.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w sądzie tutejszym dnia 9 (21) Listopada roku bieżącego

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiści lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa icd udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie którego kolwiek z interesentów na karę od rs. 1 kop. 50 do 7 k. 50 skazany zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli

Ogłoszenie decyzji, jakie w skutek aktu regulacji wydaną będzie w dniu nastąpi dnia 11 (23) Listopada r. b. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej obecnemi być winni.

Piotrków d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r.
Podsędek Hołubski.

(N. D. 5090) *Sąd Pokoju Okręgu Stennickiego. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej przez Mośka Zylberstein regulacji nowej hypoteki:

1. Placu w mieście Kołbieli w Rynku pomiędzy posesjami Jankla Zylbersztejna i Szmula Solniczki położonego Nr. 39 oznaczonego na którym stoi dom i zabudowania gospodarskie a to wraz z trzema zagonami gruntu za ogrodem Jankla Zylbersteina leżącemi.

2. Placu w teritorjum miasta Kołbieli położonego, do posesji Nr. 39 oznaczonej dotykającego, od północy z posesją Chaima Trajtłowicza, od południa z posesją mośka Zylbersztejna od wschodu słońca z posesją Tomasza Gassa a od zachodu z ulicą Wielką graniczącego szerokości łokci 35 a długości łokci 54 mającego, wraz z domem i zabudowaniami gospodarskiemi na tymże placu wystawionemi.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 1 (13) Grudnia 1866 r. o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocuików urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, ządania swe i wnioski do protokułów regulacji podali i dokumentami wsparli.

Ostrzega oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa c bypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeśliby właściciel nieruchomości wywołanych w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantówna karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzyciel.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu wydaną będzie do ad 1 i 2 nastupi w dniu 2 (14) Grudnia r. b. i od tegoz dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Mińsk d. 4 (16) Sierpnia 1866 r.
Podsędek,
w z. Kozłowski, Pisarz.

(N. D. *5116*). *Sąd Pokoju Okręgu Szydłowskiego. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania wywołania nowej regulacji hypoteki domu drewnianego w mieście Chmielniku pod Nr. 181 przy ulicy Bóżnicznej stojącego, spichrza i stajni z placem pod temiż oraz podwórka położonych między nieruchomościami Szaindli Majzykowej, Jola Lipki i Aby Dyamenta w posiadaniu Lewka i Busi Lai małżonków Rembiszewskich będących.

Uwiadamia osoby interesowane iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie Pokoju Okręgu Szydłowskiego posiedzenia swe w mieście Chmielniku odbywającym w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r.

Wzywa przeto interesentów, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili się i żądania swe oraz wnioski do protokółu regulacyjnego podali tudzież w dokumenta ich prawa udowadniające zaopatrzyli się. W razie niestawienictwa podpadną prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 zastrzeżonej.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r. i od tego czasu odwołanie się do apelacji upływać zacznie.

Chmielnik d. 4 (16) Sierpnia 1866 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Kwaskowski.
Pisarz Sosnowski.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *4980). Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych iż w Biórze Rządu Gubernjalnego Warszawskiego odbywać się będzie w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 12 z rana licytacja na jednoroczną od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r dostawę żywności do dwóch więzień w Warszawie, aresztu policyjnego miasta Warszawy i aresztu włóczęgów i spisowych przy Rządzie Gubernjalnym.

Licytacja przez podania głośne in minus zacznie się od cen następujących:

kop. sr. 7 za dzienną porcję żywności więźnia nowo zatwierdzoną przez Radę Administracyjną taryfą ulepszonej. zaś:

kop. sr. $7\frac{1}{2}$ za spisowego w ciągu roku dostawionego.

Przystępujący do licytacji złożą dowody kasy Gubernjalnej Warszawskiej na deponowane w niej vadium po rs. 2,340 gotowizną bądź papierami kredytowemi na kaucję przyjmowanemi.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entreprzy powziętą bydź może w wydziale Policyjnym Rządu Gubernialnego w godzinach biórowych.

Warszawa d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r.
Radca Gubernjalny, Strózycki.
Za Naczelnika Kancelarji, Smarczewski.

(N. D. 5130). Rząd Gubernialny Lubelski.

Z powodu, że oznaczona na dzień 4 (16) Sierpnia r. b. licytacja na wydzierżawienie trzyletnie:

1. Użytków rolnych w dobrach Biłgoraj.

2. Dochodu z opłaty wiadrowego od trunków w mieście Biłgoraju,

nie doszła do skutku; Rząd Gubernjalny na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 4 (16) Lipca r. b. N. 42,824 i 15,431, podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 17 (29) Sierpnia r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w Lublinie w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego głośna in plus licytacja na wydzierżawienie z tychże źródeł dochodu a mianowicie:

a) Z użytków rolnych w dobrach Biłgoraj położonych w Powiecie Zamojskim i złożonych z folwarków Roznowka i Teodorowka wraz z Cegielnią, za sumę rs. 345 kop. $20\frac{1}{2}$ niższą o $\frac{1}{3}$ część od anszlagowej i pierwotnie do licytacji oznaczonej.

b) Z opłaty wiadrowego od trunków w mieście Biłgoraju za sumę rs. 1,782 kop. $9\frac{1}{2}$, również w takiemże stosunku niższą od pierwotnie wyanszlagowanej.

Okres tych dzierżaw oznacza się na lat trzy mianowicie od d. 20 Maja (1 Czerwca) r. b. po tenże dzień i miesiąc 1869 r.,

z tem nadmieniem, że dzierżawca dochodu z opłaty wiadrowego, może trwać tylko do czasu zapaść mającego Najwyższego Ukazu co do prawa o propinacjach miejskich; nowa bowiem ustawa o wyrobie i sprzedaży trunków krajowych, prawa pobierania opłaty wiadrowej w niczem dotąd nie zmienia.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o zadzierżawienie jednego z powyższych dochodów, zechce zgłosić się w termie w miejscu wyżej wskazanem i być zaopatrzonym w vadium wyrównywające $\frac{1}{4}$ części sumy do licytacji za praetium przyjętej, a obok tego konkurent do dzierżawy gruntów, obowiązany jest nadto udowodnić świadectwem właściwego Naczelnika Powiatu kwalifikacje, do dzierżawy dóbr rządowych przepisaną, postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 12 (24) Stycznia 1818 r.

Inne warunki są do przejrzenia w Sekcji Dóbr tutejszego Rządu Gubernjalnego w godzinach biurowych każdego czasu wyjąwszy świąt.

Lublin dnia 5 (17) Sierpnia 1866 r.
p. o. Vice-Gubernatora,
p. o. Naczelnika Kancelarji, Zagórski.

(N. D. *5109*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do publicznej wiadomości że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego Augustowskiego w mieście Suwaikach od godziny 11 z rana w dniu 2 (14) Września r. b., odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r. do dnia ostatniego Maja 1869 roku, dóbr Turpupie w ekonomji Preny Powiecie Marjampolskim położonych od sumy zniżonej rs. 1355 kop. 19 i pół, wyraźnie rs. tysiąc trzysta pięćdziesiąt pięć kopiejek dziewiętnaście i pół oprocz podatków na odpowiedzialność dotychczasowego dzierżawcy.

Każdy więc mający zamiar ubiegać się o tę dzierżawę znajdować się winien w miejscu i terminie wyżej wskazanym zaopatrzony:

a) W świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 roku przepisane a wydane przez właściwego Naczelnika Powiatu podług wzoru przez Komisją Rządową Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Września 1857 roku Nr. 32198/15466 wskazanego, które wykazywać ma zamożność konkurenta najmniej dwuletniej dzierżawie i podatkom wyrównywającą, a które żeby mogło być wcześnie rozpoznane, na trzy dni przed licytacją Rządowi Gubernjalnemu złożyć należy.

b) w Świadectwo Kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie wyrównywającej 1/4 cześć sumy do licytacji przyjętej, tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tego vadium do wysokości postąpionej przezeń rocznej ceny dzierżawnej.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie przyjąć wszystkie warunki umowy z dotychczasowym dzierżawcą na lata 1857/69 zawartej a przez Komisją Rządową Przychodów i Skarbu pod d. 4 (16) Lipca 1857 r. Nr. 39060/18721 zatwierdzonej, którą może przejrzeć w biurze Rządu Gubernjalnego w każdym czasie w godzinach biurowych.

Żadne zastrzeżenia ze strony konkurentów przyjęte nie będą, zobowiązania ich zatem winny być bezwarunkowe a każdy utrzymujący się przy licytacji zrzeka się wszelkich pretensji za późne objęcie posesji i poprzestanie na takim stanie dóbr w jakim je obejmie od urządzonej w tychże administracji Skarbowej, z chwilą zaś podpisania protokułu licytacyjnego, nowy dzierżawca staje się obowiązanym względem Skarbu, pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie lub uchylenie tegoż protokułu, później jak w miesiąc czasu po jego dacie przez Komisją Skarbu nastąpiło, nie będzie mógł ztąd rościć żadnej pretensji.

Uprzedza się współubiegających aby niedopuszczali między sobą zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb zamierzył osiągnąć przez licytacją, gdyż wrazie dostrzeżenia tego winni do odpowiedzialności Sądowo-karnej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 1 (13) Sierpnia 1866 r.
p. o. Vice Gubernatora Cer ti ew.
Zarządzający Wydziałem, Grabowski.
za Naczelnika Sekcji Pacholski.

(N. D. 4981) *Magistrat miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 12 w południe w Sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na utrzymanie i konserwacją pomp i studzien miejskich w Warszawie i Przedmieściu Pradze przez ciąg lat dwóch t. j. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do dnia ostatniego Grudnia 1868 r. od ceny po rs. 29 kop. 40 wyraźnie po rs. dwadzieścia dziewięć kop. czterdzieści rocznie za konserwację jednej studni.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od ceny w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 90 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklaracją iż podejmuję się utrzymania i konserwacji pomp i studzien miejskich w Warszawie i przedmieściu Pradze przez ciąg lat dwóch to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia 1866/7 do dnia ostatniego Grudnia 1868 r. po rs. 29 kop. 40 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N N wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 90 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem dnia mca roku.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji Luceński.

(N. D. *4853*) *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 19 (31) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w połu-

dnie w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wymurowanie 114 stóp długości parkanu przy cmentarzu Powązkowskim od sumy na rs. 450 wykazem kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miastą opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej, a do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadium w ilości rs. 45 i na koszta ogłoszenia rs. 10, która nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1866 r.

p. o. Prezydenta.

Jeneralnego Sztabu Jenerał Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wymurowania 114 stóp długości parkanu przy cmentarzu Powązkowskim, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 450 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 45 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem dnia miesiąca roku

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko). (2)

(N. D. *5162*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru domu frontowego drewnianego pod gontami od ulicy Ś-to Krzyzkiej wraz z przystawką.

Oficyny drewnianej parterowej z poddaszem pod gontami, i komórki przy parkanie od ulicy Zielnej na posesji Nr. 1430 i 1330 które z powodu zupełnej dezolacji grożą niebezpieczeństwem zawalenia odbędzie się w dniu 26 Sierpnia (7 Września) 1866 r. w kancelarji Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 7 i 8 licytacja głośna od kwoty rs. 15 kop 50 in plus do której przystępujący vadium w ilości rs. 6 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 7 i 8 przejrzeć można

Warszawa d. 4 (16) Sierpnia 1866 r.

p. o. Prezydenta.

Jeneralnego - Sztabu,

Jenerał Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(N. D. *5131*). *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

Ponieważ nowa taryffa żywności więźni przez Radę Administracyjną Królestwa pod d. 24 Maja (5 Czerwca) 1866 roku, zatwierdzoną została, przeto podaję do powszechnej wiadomości, iż w d. 5 (17) Września r. b. o godzinie 12-ej z południa odbywać się będzie w biurze mojem głośna in minus licytacja na dostawę przez ciąg piętnastu miesięcy od d. 19 Września (1 Października) 1866 r. do d. 19 (31) Grudnia 1867 r., żywności dla aresztantów w więzieniu Łomżyńskim, poczynając od ceny normalnej przez Radę Administracyjną za jednodzienną porcję aresztanta k. 7 (siedm) ustanowionej, podług warunków przedlicytacyjnych przez Rząd Gubernialny Augustowski na cel przepisanych i nowej taryfy żywności więźni powyżej wspomnionej, które to warunki i taryfa każdodziennie z wyłączeniem dni świątecznych i niedzielnych w biurze mojem mogą być przejrzane. Każden przeto chęcący konkurować do tej dostawy zgłosić się winien w miejscu dniu i godzinie powyżej oznaczonych, a złożywszy przepisane vadium rs. 500 (pięćset rubli) do licytacji przystąpi.

Łomża, dnia 5 (17) Sierpnia 1866 roku

Radca Kolegialny, w. z. Płuciewicz.

(N. D. *5129*) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 8 (20) Wrzesnia r. b. o godzinie 10 rzana odbędzie się w Kancelarji Szpitala Dzieciątka Jezus licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje a potem głośna na dostawę dla tegoż Szpitala jarzyn i włoszczyzny, a mianowicie:

1. Kartofli korcy 1000 od ceny kop. 90.
2. Buraków „ 200 „ „ „ 90.
3. Marchwi „ 200 „ „ „ 90.
4. Brukwi „ 200 „ „ „ 90.
5. Pasternaku korcy 200 od ceny rs. 1.
6. Kapusty białej kop 500 od ceny kop. 80.
7. Kapusty włoskiej „ 20 „ „ rs. 1.
8. Kapusty czerwonej kop 20 od ceny rs. 1.
9. Włoszczyzny (to jest) $^3/_4$ pietruszki a $^1/_4$ selerów korcy 50 od ceny rs. 4.
10. Cebuli korcy 40 „ „ rs. 4.

Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć dowód na złożone vadium $^1/_{10}$ części wartości dostawy wyrównywające, które to vadium nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz po odbyciu tejże zwrócone będzie.

Deklaracje składane być winni w dniu licytacyjnym najpoźniej do godziny 10, poźniej przyjmowane niebędą.

O innych warunkach licytacji jako też i samej dostawie powziąść można wiadomość codziennie w Kancelarji Szpitalnej.

Ostrzega się, że deklaracje z poprawkami lub skrobane przyjęte niebędą

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia Sierpnia r. b deklaruję niniejszym podjąć się dla Szpitala Dzieciątka Jezus dostawy jarzyn (wypisać jeden pod drugim gatunek jarzyny) jakie konkurent pragnąłby dostarczać, zwyrażeniem obok każdego ceny liczbą i literami.

Wszystkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym w zupełności poddają się.

Kwit na złożone w kasie Szpitalnej vadium w kwocie rs. dołączam

Stałe moje zamieszkanie w Warszawie przy ulicy pod Nr.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Opiekun Prezydujący, Rogoziński.

(N. D. *5129*) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 8 (20) Września r. b. o godzinie 10 z rana, odbędzie się w Kancelarji Szpitala Dzieciątka Jezus, licytacja in minus przez opieczętowane doklaracje na dostawę dla tegoż Szpitala drzewa sosnowego opałowego suchego w szczapach w ilości jaka na całoroczną potrzebe Szpitala okaże się konieczną mniej więcej wszakże, sążni kubicznych 500 miary polskiej wynosić mogącej.

Praetium do licytacji ustanowione jest na rs. 9 kop 30 za jeden sążeń całokubiczny; a vadium które można złożyć w gotowiznie, listach zastawnych, lub innych papierach publicznych na kaucję zwykle przyjmowanych na rs. 465 ustanawia się.

Nieutrzymującym się przy licytacji vadium zaraz po jej odbyciu powrócone będzie.

Inne warunki do dostawy przepisane, przejrzane bęć można w Kancelarji Szpitalnej każdodzienie wyjąwszy świąt, wzór do deklaracji poniżej dołącza się.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia Sierpnia r. b. obowiązuję się dostawić na opał dla Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie drzewa sosnowego suchego w szczapach w ilości jaka na całoroczną potrzebę Szpitala okaże się konieczną mniej więcej 500 sążni kubicznych miary polskiej po cenie rs. kop. wyraźnie rubli srebrnych kopiejek za jeden taki sążeń z odstawą na miejsce i ułożeniem

Warunkom licytacyjnym w zupełności poddaje się.

Koszt na złożone vadium rs. 465 dołączam.

Stałe moje zamieszkanie (wypisać nazwisko, wsi i Powiatu, lub miasta z numerem domu)

Pisałem dnia miesiąca i roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Opiekun Prezydujący, Rogoziński.

(N. D. *5107*) *Rada Szczególawa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do wiabomości osób interesowanych że w dniu 16 (28) Sierpnia r. b. o godzinie 1 z południa odbędzie się w Kancelarji szpitala tutejszego, głośna in minus licytacja na dostawę 100 sążni 3 łokciowych kubicznych drzewa twardego.

O warunkach licytacyjnych oraz o wysokości vadium powziąść można wiadomość w kancelarji szpitala w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa d. 8 (20) Sierpnia 1866 r.

(N. D. *5148*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Szai Ejsenbett handlującego w Warszawie pod Nr 2,238 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Niemirowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie przy ulicy Podwal w domu pod Nr. 498 zamieszkałego. obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs 750, z procentem w chwili zapłaty kapitału obliczyć się mianym i kosztów od Arona Klejf, entreprenera właściciela Nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2,232 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 729 zamieszkałego, protokółem Jakóba Szymanowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie, przy rogu ulicy Pokornej i Stawki, czyli Nizkiej pod Nr. 2,232, na gruncie dziedzicznym w gminie miasta Stołecznego Warszawy, w Cyrkule policyjnym i administracyjnym IV, w juryzdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Arona Klejf należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 1,504 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy, w drzewa na podmurowaniu z piwnicami, blachą kryty, pięć kominów murowanych mający.
2. Parkan z furtką z drzewa.
3. Parkan w którym jest brama i furtka żelazem okute.

Przy domu frontowym w podwórzu, kamieniem polnym jest zabrukowany tretuar.

W nieruchomości tej ogrócz Lewina Klejf syna egzekwowanego dłużnika mieszka Tobiasz Grauhar lokator i płaci rocznie rubli sr. 405.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone.

1. JW. Jenerał-Major Jeneralnego Sztabu Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I, w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom w dniu 1 (13) Września 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyżej zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 2 (14) Września 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej w pisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale pierwszym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Listopada 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Nierowski Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkały.

Warszawa d. 15 (27) Września 1865 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 15 (27) Września 1865 r.

R. D Zgórski.

Nastę nie po odbyciu trzech publikacji Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 3 (15 Grudnia 1865 roku w terminie trzeciej publikacji wydauym termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 14 (26) Stycznia 1866 roku godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie tamże pod Nr. 549. Za nieruchomość powyższą popierający subhastację, postąpił w warunkach liyytacyjnych sumę rs. 3,000 i od tej kwoty lub od $^2/_3$ części szacunku, jaki taksą Biegłych wykrytym zostanie, zacznie się licytacja.

Warszawa d. 4 (16 Grudnia 1865 r.

R. D. Zgórski.

Następnie po odbyciu w dnin powyżej oznaczonym przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr 2232 w Warszawie takowa przygotowawczo przysądzoną została Janowi Niemirowskiemu Patronowi za sumę rsr. 3,000 i termin do jej stanowczego przysądzenia na dzień 14 (26) Marca 1866 r. oznaczony został który to termin ż powodu zaszłych sporów odbytym być niemógł. Po oddaleniu sporów Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 8 (20) Sierpnia 1866 r. z ilacji zapadłym nowy termin do odbycia ostatecznego przysądzenia powołanej nieruchomości na dzień 15 (27) Września 1866 roku oznaczył który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie tamże pod Nr. 549 rano o godzinie 10-ej w wydziale I-ym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000 przez popierającego subhastację w warunkach licytacyjnych postąpionej lub od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

R. D. Zgórski.

(N. D. *5150*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa i Ewy Rozalji z z Thielów małżonków Rakowskich obywateli w Warszawie pod Nr. 1539 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Jędrzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489 lit. *b* zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 900 z procentem od sumy rs. 750 od dnia 20 Grudnia 1865 r. (1 Stycznia) 1866 r i kosztów od Elzbiety z Tokarskich po Andrzeju Mossakowskim pozostałej wdowy obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2419 położonej, tamże zamieszkałej protokułem Juzefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 6 (18) Kwietnia 1866 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została,

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowolipie pod Nr. 2419 na gruncie czynszowym w Cyrkule policyjnym i administracyjnym 6 m, pod jurisdykcją Sąsu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II-go położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Elzbiety z Tokarskich Mossakowskiej wdowy należąca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona w dzierżawnem posiadaniu Szumla Kalwarja na rok jeden poczynając od dnia 1 Kwietnia 1866 roku. do tegoż dnia 1867 r. z wyłączeniem sklepu i dwóch stancji przez Judkę Kronę zajmowanych za cenę rs. 540 za kontraktem urzędowym przed Dziewulskim Rejentem dnia 24 Marca (5 Kwietnia) 1866 r. sporządzonym zostająca, ogólnej rozległościtokoło łokci kwadratowych 4,800 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Kamienica murowana z piwnicami o parterze i jednym piętrze dachówką karpiówką kryta komin murowany mająca.
2. Zabudowanie z drzewa gontami kryte komin murowany mające, o parterze i facjatach z piwnicą murowaną.
3. Oficyna murowana o parterze i facjatach gontami kryta 4 kominy murowane mająca.
4. Oficyna w pruski mur postawiona w połowie blachą a w drógiej połowie gontami kryta, komin murowany mająca.
5. Zabudowania z drzewa gontami i blachą kryte na bużnicę przeznaczone.
6. Wozownia, stajnia, drwalnie z drzewa gontami kryte.
7. Kloaka z drzewa gontami kryta.
8. Komórki piętrowe z drzewa gontami kryte.
9. Chlewik z desek deskami kryty przy którym jest ogrodzenie na śmietnik.
10. Ogród warzywny i fruktowy w którym jest altana z łat gontami kryta i drzew owocowych około sztuk 20 i kilka krzewów winnych.
11. Ogródek kwiatowy w którym są klomby i 11 drzewek młodocianych, altanka blachą kryta
12. Parkan z drzewa.
13. Podwórze wczęści kamieniem polnem brukowane w którem jest studnia balami cembrowana i takiemiż kryta.

W nieruchomości tej jest dziesięciu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość cen najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego Wólf Maliniak z Bóżnicy opłaca rs. 100 i dłużniczka Elzbieta Mossakowska zajmuje jedną oficynę.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Jędrzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489*b* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Lipińskiego Henryka urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 11 (23) Kwietnia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości w Warszawie dnia 13 (25) Kwietnia 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Jędrzejewicz Adwokat przy Sądzie Apelacyjnem Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków przedaży Nieruchomości Nr. 2419, w Warszawie położenej, w dniach: 20 Czerwca (2 Lipca) i 4, (16) oraz 18 (30) Lipca 1866 r Trybunał wyrokiem w tymże dniu 18 (30) Lipca 1866 r. zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej Nieruchomości, na dzień 8 (20) Sierpnia 1866 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału wyznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 8 000, którą popierający przedaż, małżonkowie Rakowscy postępują, lub ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mającego.

Warszawa dnia 12 (31) Lipca 1866 roku.

R. D Zgórski.

Następnie po odbyciu przygotowawczego przysądzenia, w dniu 8 (20) Sierpnia 1866 r. o godzinie 10 z rana, Trybunał wyrokiem w tymże dniu 8 (20 Sierpnia 1866 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia Nieruchomości Nr. 2419, w Warszawie położonej, na dzień 20 Września (2 Października) 1866 r. godzinę 10 z rana, w Wydziale I Trybunału wyznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr 9,460 kop 79, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Vadjum wynosi rsr. 1,200.

Warszawa dnia 9 (21) Sierpnia 1866 r.

R. D. Zgórski.

(N. *D. 5157*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wolfa i Marji z Wonwolerów małżonków Gorczyca, żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, obywateli, w Warszawie pod Nr. 2376 **B**, zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod N rem 498 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 705 z procentem w chwili zapłaty kapitału obliczyć się mianym, i kosztów od Moszka Kulik handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie przy ullicy Rybaki pod Nr. 2562 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2712 zamieszkałego, i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 15 (27) Lipca 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Rybaki pod Nr. 2562 na gruncie dziedzicznym, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i administracym I, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Moszka Kulik należąca, w dzierżawnem posiadaniu Franciszka i Salomei małżonków Borzęckich na lat trzy od dnia 1 Kwietnia 1866 r. za cenę roczną rs. 285 i opłacanie podatku łącznie z oświeceniem sieni, na rs. 22 kop. 50 ocenionych, za kontraktem urzędowym przed Rejentem Dziewulskim w dniu 15 (27) Marca 1866 roku zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 316 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Zabudowanie z drzewa, o parterze i jednem piętrze, gontami kryte, z kominem murowanym.
2. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, mieszczące w sobie kloakę i komórkę.
3. Komórka mała z desek, deskami kryta.
4. Podwórko małe kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej, oprócz dzierżawców jest jeszcze dwóch lokatorów, to jest: Józef Kozlowski płaci rocznie rs. 180 i Marjanna Ambrozińska również rocznie płaci rub. sr. 32 kop. 40.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod N-rem 498 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalixtowi Witkowskiemu Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Ludwikowi Rutkiewiczowi pełniącemu obowiązki Pisarza Sądu Pokoju Ogu i Miasta Warszawy Wydziału I-go, w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obydwóm d. 19 (31) Lipca 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 19 (31) Lipca 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nrem 549 o godzinie 10 z rana d. 16 (28) Września 1866 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Niemirowski Patron przy Trybunale Cywilnym tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 30 Lipca (11 Sierp.) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

(*N. D. 5158*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Kleczyńskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 2979 *E.* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 498 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 833 kop. 30 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mianym, i kosztów od Lewka Cytryn handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1754 *H.* położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2300 *D.* zamieszkałego i zamieszkanie i prawne obrane mającego, protokułem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 18 (30) Lipca 1866 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr. 1754 *H.* na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 31 k. 79, w Cyrkule policyjnym i administracyjnym 9, w Gminie Magistratu Miasta Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Lewka Cytryn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Szmula Hofnung za cenę rocznie rs. 450, za kontraktem urzędowym w d. 9 (21) Czerwca 1866 r., przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem na rok jeden od d. 1 Lipca 1866 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 28,577 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom o jednem piętrze z drzewa, deskami szalowany, blachą żelazną kryty: cztery kominy murowane mający.
2. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, mieszczące w sobie stajnie i komórki.
3. Drwalnia z drzewa, gontami kryta.
4. Kloaka z drzewa deskami kryta.
5. Zabudowanie w pruski mur w ogrodzie, dachówką kryte, z przystawką z drzewa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
6. Oranżerja z drzewa deskami kryta, z kanalem murowanym.
7. Piwnica czyli parsk balami cembrowany ziemią kryty.
8. Ogród częścią warzywny, a częścią fruktowy, w którym znajduje się skrzyń inspektowych 26, okien 108, drzew owocowych różnego rodzaju około sztuk 120, prócz tego krzaki agrestowe i porzyczkowe i t. p. Ogród ten jest w dzierżawnem posiadaniu Szymona Dąbrowskiego na lat trzy od d. 1 Kwietnia 1866 r., za opłatą roczną rs. 150.
9. Podwórze niebrukowane, sztachetami od ogrodu oddzielone.

Parkany z desek z bramami i furtkami.

W nieruchomości tej jest 13 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu w ogóle rs. 850 uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Niemirowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu Prezydentowi M. Warszawy w Warszawie pod Nrem 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i M. Warszawy wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręwłasne.

Obudwom d. 18 (30) Lipca 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 18 (30) Lipca 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana d. 16 (28) Września 1866 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Niemirowski Patron, przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilcego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 5156).

Podpisany Patron podaje do powszechnej wiadomości, że w interesie nieletnich po Karolu-Wilhelmie 2-ch imion Zymerlinger pozostałych dzieci, Rada Familijna uchwałami w dniach 22 Czerwca (4 Lipca) i 9 (21) Listopada 1865 r., w Sądzie Pokoju Okręgu Kaliskim nastąpionemi postanowiła sprzedaż w drodze beneficjalnej folwarku Wolnostwo, do nieletnich po tymże Zymerlingu pozostałych dzieci należącego, i uchwały te wyrokiem Trybunału Kaliskiego w d. 29 List. (11 Grud.) t. r. wydanym zatwierdzone zostały, a do mianowania biegłych, odebrania od nich przysięgi i do odbycia sprzedaży, delegowany został W. Pękosławski Asesor tegoż Trybunału i taksa ta w d. 11 (23) Kwietnia r. b. sporządzoną została przez którą biegli oznaczyli szacunek folwarku tego na rs. 12,986 k 23. Folwark o którym mowa Wolnostwo zwany, w wsi Tyńcu pod Kaliszem, i w tymże Okręgu położony, należący do Eleonory Wilhelminy Szarloty i Klementyny, Otylji-Elzbiety, Emilji-Pauliny, Huldy-Fryderyki i Fryderyka-Wilhelma po 2 imiona mających rodzeństwa nieletnich Zymerling w wsi Tyńcu pod Kaliszem i w tymże Okręgu zamieszkałych, których opiekunem głównym jest Benjamin Zymerling dzierżawca wsi Stolca, a przydanym opiekunem Gothilp Lange obywatel w mieście Kaliszu zamieszkały. Folwark ten obejmuje rozległości w gruntach ornych, pszennych i żytnich, tudzież ogrodach i pod zabudowaniami mórg 81, pręt. 11. Z tej przestrzeni odchodzi grunt odpadły na własność włościan mórg 10, pręt. 213, pod zabudowaniami mórg 2, tudzież ziemia pod pwiema wydzierżawionemi wiatrakami mórg 2 i pod ogrodami mórg 2, pozostaje zatem czystego gruntu ornego mórg 64, pręt. 98, który jest przedmiotem niniej sprzedaży. Na przestrzeni tej jest folwark z potrzebnemi zabudowaniami, do folwarku tego należą dwa czynszowe wiatraki, z których opłacany jest czynsz rocznie rs. 90, tudzież dom szynkowny murowany z stajnią zajezdną z czego dzierżawca płaci rocznie rs. 600, dalej jest browar do warżenia piwa z potrzebnemi narzędziami i młynem do mielenia słodu, z czego dzierżawca płaci rocznie czynszu rs. 150 i należy kuźnia z której jak równie i z mieszkania dzierżawca płaci czynszu rs. 30. Na folwarku tym znajduje się inwentarz gruntowy 6 koni roboczych, 6 krów dojnych: dwoje jałowizny, buchaj 1, bron żelaznych 4, pługów 2, wozów na żelaznych osiach 3, sanki 1, bryczka 1, młynek do czyszczenia zboża, sieczkarnia, wozek do wożenia wody i kłoda do kapusty. Podatki i ciężary są następujące: ofiara rs. 54 k. 54, podymne rs. 20, kontyngens rs. 21 k. 88½, składka ogniowa rs. 7 k. 70½, na utrzymanie wójta gminy rs. 30, składka transportowa rs. 1 k. 63. Przytem zastrzega się, że nabywca tego folwarku żadnej mieć nie będzie pretensji, ani do SS-rów Zymerlingów ani też do osób którym z folwarku Wolnostwo na własność przez Komisją Włościańską przyznane zostaną grunta lub budynki z mocy Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. Zbiór objaśnień i warunki przejrzane być mogą w biurze Trybunału i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego. Sprzedaż ta rozpoczynać się będzie od sumy rs. 12,986 k. 23, tak jak biegli wynaleźli. Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpiło w d. 9 (21) Czerwca 1866 r. Termin zaś do przygotowawczego przysądzenia oznaczony był przed W. Pękosławskim Asesorem Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w mieście Kaliszu na d. 30 Lipca (11 Sierp.) 1866 r. godzinę 3 z południa. W terminie zatem tem nastąpiło drugie ogłoszenie warunków i nieruchomość ta przysądzoną została tymczasowo Ignacemu Błeszyńskiemu Patronowi Trybunału za sumę rs. 12,986 k. 23. Termin zaś do stanowczego przysądzenia oznaczony został przed W. Pękosławskim Asesorem Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w mieście Kaliszu na dzień 2 (14) Września 1866 r. godzinę 3 z południa. Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 12,986 k. 23 tak jak biegli, przez taksę wykazali, i jak przy tymczasowym przysądzeniu zostało podane.

Kalisz, dnia 4 (16) Sierpnia 1866 roku.

Igaacy Błeszyński Patr. Tryb.

(N. D. 5159).

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 511 zamieszkały, jako popierający sprzedaż w drodze działów nieruchomości Nr. 38 w Nowej Pradze pod Warszawą czyli kolonji Targówku położonej, do Hersza Joska farbiarza i SSrów po Janklu Wejnberon należącej i hypotecznie na ich imie uregulowanej.

Zawiadamia i ogłasza:

Iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 r. pomiędzy Herszem Joskiem Farbiarz w Nowej Pradze pod Warszawą pod N-rem 38 zamieszkałym, przeciwko:

1. Ruchli z Grünszpanów po niegdy Janklu Wejnberon pozostałej wdowie w imieniu własnem i jako matce i głównej opiekunce nieletnich: 1. Perli, 2. Bajli, 3. Icyka, 4. Szejndli rodzeństwa Wejnberon pozostałych dzieci działającej w mieście Ostrowi Powiecie Ostrołęckim, Gubernji Płockiej zamieszkałej
2. Joskowi Sztejn stolarzowi w Nowej Pradze pod Warszawą w domu pod Nr. 59 zamieszkałemu jako przydanemu tychże nieletnich opiekunowi, przez Wyrzykowskiego Patrona stawającym zapadłego.

Dział i sprzedaż w drodze działów nieruchomości Nr. 38 w Nowej Pradze pod Warszawą czyli kolonji Targówku położonej, na imie tychże uregulowanej, a w razie niemożności podzielenia jej w naturze sprzedaż onej przez publiczną licytacją postanawiającego.

Nieruchomość Nr. 38 w Nowej Pradze pod Warszawą czyli kolonji Targówku przy zbiegu ulic Stolarskiej i Brudnowskiej graniczącej z prawej strony z nieruchomością Nr. 37 od tyłu dotyka nieruchomości Nr. 6 między ulicami Brudnowską i Grodzką położonej i składa się z następujących realności:

1. Domu drewnianego parterowego gontem pokrytego.
2. Komórek z drzewa wybudowanych.
3. Studni.
4. Gruntu całej nieruchomości łokci kwatowych 2580.

Biegli mianowani do oszacowania powyżej wymienionej nieruchomości szacunek jej ustanowili na rs 916 kop 70 oszacowanie to wyrokiem Trybunału d. 5 (17) Maja 1866 r. zapadłym, potwierdzone zostało.

Do odbycia sprzedaży delegowanym jest W. Józef Brzeziński Asesor Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie i przed nim w miejscu zwykłych posiedzoń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale II. pod Nr. 549 odbyła się d. 1 (13) Lipca 1866 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunkow sprzedaży, a w dniu 16 (28) Sierpnia r. b. o godzinie 10 rano odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą u W. Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie Wydziału II. i u podpisanego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Licytacja rzeczonej nieruchomości zacznie się od sumy rs 916 kop. 70 jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Na vadium złożyć należy sumę rs. 180.

Ksawery Chraszczewski, Patron.

(N. D. 5146) W dniu 12 (24) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe, w Warszawie, na targu publicznym Grzybów, o godzinie 4 z południa w rynku Nowego-miasta, w dniu 17 (29) t. m. i r. o godzinie 11 z rana na Serynowie, rozmaite meble, fortepiany i t. p., przez licytacją sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5160).

PUBLICZNA SPRZEDAŻ

KONI.

W dniu 25 Września 1866 r. przed południem sprzedane zostaną publicznie w Nakle ¼ mili od stacji górnoszląskiej Tarnowice, konie wyścigowe podług krwi ze stajni Hrabiego Hugona Henikel von Donnersmarch, jak następuje:

1. Telemach 3 letni ogier gniady z ogiera Ephesus i klaczy Iris.
2. Donna Izabella 3 letnia klacz kasztanowata z ogiera Ephesus i klaczy Pichpocket.
3. Waterloo 4 letni wałach skarogniady z ogiera Bodsman i klaczy Tauriny.
4. Gameboy 5 letni wałach gniady z ogiera St. Giles i klaczy Gayti.
5. Lottery 5 letni ogier skarogniady z ogiera The Cure i klaczy Cestrea.
6. Palmira 11 letnia klacz gniada z ogiera Hardneidstein i Rockingham.

Nadmienia się mającym chęć kupna amatorom koni, iż na dworcu kolei w Tarnowicach w czasie, w którym nadchodzą pociągi do tejże stacji, są zawsze do najęcia furmanki do Nakła. (1—13249).

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek (Прибавленie) N. 57.